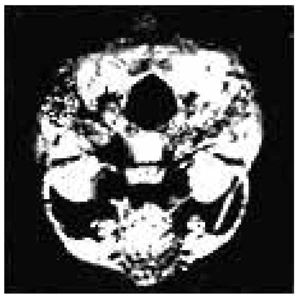
: WUMPSCUT :

MUSIC FOR A SLAUGHTERING TRIBE
CD

DRIED BLOOD
MINI CD

SMELL THE BLOOD
7 VINYL PICTURE EP

GOMORRA
MINI CD

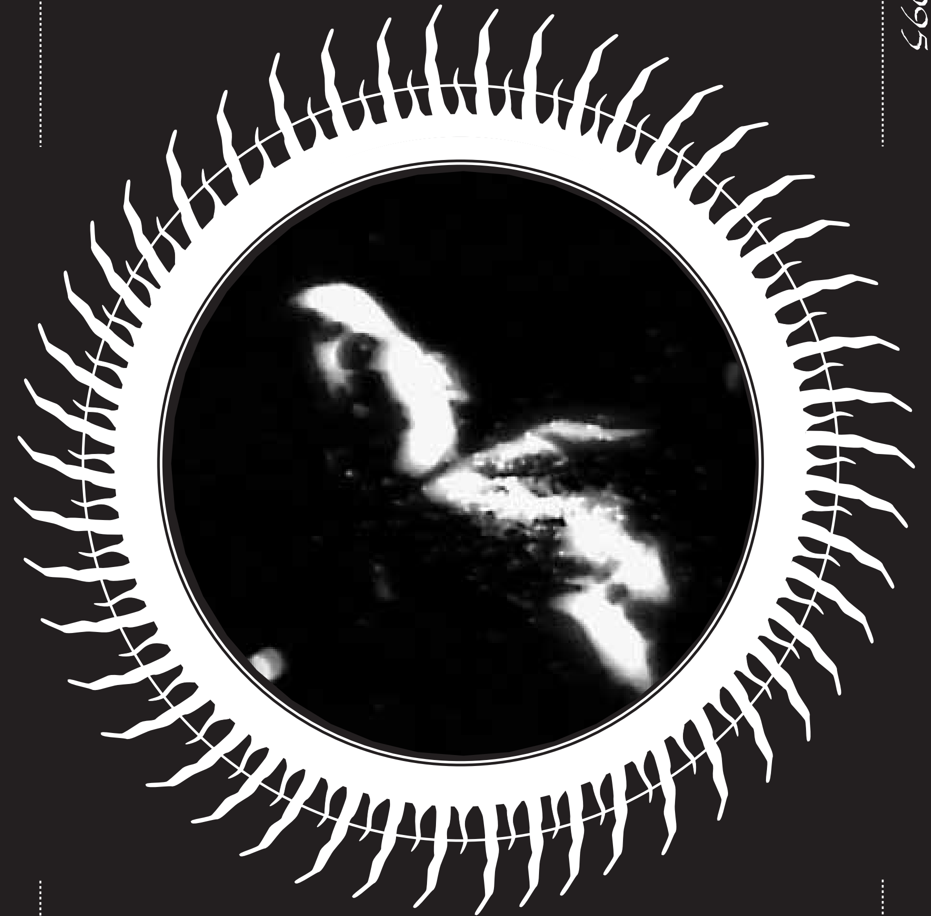
: És bocsáta az Úr Sodomára és Gomorára kénköves és tüzes esőt az Úrtól az égből :

PHOBIA

techno fanzine

no. 1./1995

TARTALOM

Helyhiány miatt a Kmfdm cikkből a Kmfdm jelentései kimaradtak.
Íme egy pár lehetőség (nem mi találtuk ki...):

Keep Mtv From Destroying Minds
Keine Musik Für Deutsche Menschen
Keine Mehrheit Für Die Mitleid
Kill Mother Fucking Depeche Mode
Kylie Minogue Fans Don't Masturbate

Készítették: *Kővári Péter; Pauer Péter; Bodrossy Márk* (tördelés, szerkesztés)
Cím / Address: Győr, Mozsár u. 42/b 9028 Hungary

psychick warriors ov gaia
·ov biospheres and sacred grooves·

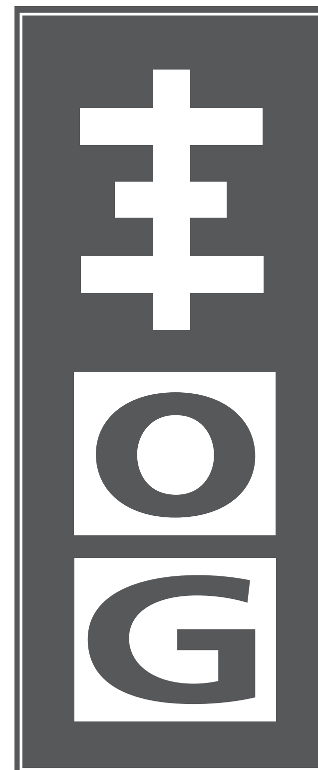
... valahol időközben ...

... mi megesszük Őt, kiszarjuk Őt,
megisszuk Őt, kihúgyozzuk Őt,
lélegezzük Őt, ki és be.
Ő magában hordozott minket,
anyaméhében évszázadokon át
és végül világra hozott bennünket.
Ő az élet forrása.
a kivételes alkalom,
amit önként választva tagadtunk meg,
a látszólag kényelmes álomért,
Ő és milliók kárára, rovására.
itt az idő, hogy emlékezzünk.
Ő bennünk van és mi Őbenne vagyunk.
hús és vér.
a testünk magában hordozza az információt,
a hibátlan evolúció tudását.
elválasztva minket a gyökerektől,
elkülönítve egymástól, vágyakozva.
izzadt testek töltik meg a táncteret,
keresztültörve a gyenge korlátokon, melyeket
úgy hívnak:
öntudat és kultúra.
egy pillanatra elszabadulunk,
megérezzük a kimondhatatlant.
a harmónia és a szabadság tudata.
gondolkozzunk el ezen
és állítsuk helyre a kapcsolatot.
Őérte minden küzdelem megéri.
ez az egyetlen feladat,
ami igazán előttünk áll.
ne vesztegessük az időnket,
de azért ne feledd:
kutass és élvezz, tapasztalj és tanulj...

bobby reiner

(megjelent 1992-ben a pwog
'ov biospheres and sacred grooves'
című cd-jének bookletjében)

FRONT LINE ASSEMBLY

1994 szeptember 25-én Bill Leeb-nek és Rhys Fulber-nek volt szerencséje a nettwerk irodájában találkozni és az Internet számítógépes hálózatán keresztül a rajongók helyenként idétlen kérdéseire válaszolni. Ahogy a bevezető is írja, ez egy eléggé lerövidített, lényegretörő interjú. Azt, hogy a kérdéseket kik tették fel, arról halvány gőzöm sincs, gondolom mindenféle számítógépzseni Internet-használó.
(K – kérdező / BL – Bill Leeb / RF – Rhys Fulber)

K: A „Semantic Spaces" eléggé úgy szól mint egy Intermix és nem úgy mint egy Delerium.
BL: Nekem más a véleményem. Szerintem az énekesnő miatt abszolút nem olyan mint egy Delerium lemez.
K: Miért készült el olyan hamar a „Spheres II" után a „Semantic Spaces"?
BL: A *„Spheres"*-t eredetileg dupla cd-nek szántuk, de gondok lettek volna a terjesztéssel.
K: Miért a változás a gothic hangzásból egy inkább Enigma szerű hangzásba?
BL: Azért, mert milliomosok akarunk lenni.
K: Gondoltatok már rá, hogy filmzenét írjatok?
BL: Szívesen csinálnánk filmzenét, csak nincs olyan film, ami elég jó lenne nekünk.
K: Miért Delerium-nak neveznek benneteket, miért nem Delirium-nak?
BL: Mert már van egy banda, akit Delirium-nak hívnak.
K: A következő Nettwerk válogatás lemezen lesz majd Delerium?
BL: Valószínüleg, de mi nem szeretjük az effajta lemezeket.
K: Van videoclippje a „Flowers Become Screens"-nek?
BL: Igen, a következő 3 héten belül kerül képernyőre. (Az MTV-n is játsszák, a 120 percben)
K: Fogtok, mint Delerium, koncertezni?
BL: Nem, soha!
K: Fog még a Nettwerk-en keresztül cd-tek megjelenni?
BL: Igen, de sajnos a *„Nerve War"* (Bill első munkái) kazettánkat elvesztettük. (Hogy jön ez ide?)
K: Van anyagotok egy „Total Terror III"-ra?
BL: Nincs.
K: Kiadjátok valaha a Mutual Mortuary számokat cd-n?
BL: Ezeket a szalagokat már eltemettük és soha nem fogjuk kiásni őket.
K: Miben különböznek a zenekaraitok egymástól?
BL: A lemezborítóban.
K: Van még Will?
BL: A Third Mind és a Roadrunner között megszűnt minden kapcsolat és a Will sem létezik többé.
RF: Nincs idő a Will-re.
K: Azt hallottam, hogy a Will, Chris Peterson (az egyik volt tag) érdektelensége miatt szűnt meg.
RF: A Will elment és időpocsékolás erről tovább beszélni.
K: Kár, hogy nincs többé Will.
BL: Soha nem lehet tudni...
K: Ki fog közreműködni a FLA koncerteken Chris helyett?
BL: Lesz majd egy dobosunk egy komplett dobszerkóval.
K: Fog még Chris valamiben közreműködni?
BL: Neki már semmi dolga velünk.
K: Lesz még valaha Noise Unit?
BL: Ha az időnkből futja '95-ben megjelenik az új. Ez egy 160 Bpm-es Punk-Rock-Tech lemez lesz.
K: Melyik kiadónál jelenik majd meg?
BL: Az kapja a Noise Unit-ot aki a legtöbbet fizeti érte.
K: Jól kijöttetek Marc Verhaegen-nel?
BL: Igen.
K: Lesz új Intermix?
BL: Az új Intermix már kész. *„Future Primitives"* lesz a címe, nemsokára meg is jelenik.
K: Az Intermix eléggé Techno-House-os. Látogattok Rave-Party-kat?
BL: Nem, túl sok ott a magamutogató barom.
K: Mi a véleményetek úgy általában a Techno-ról?
RF: A legtöbb Techno szemét.
BL: A Techno tömegáru.
K: Az Aphex Twin is tömegáru?
BL: Az Aphex Twin is tömegáru. Jó lenne, ha több mint 3 hangot használnának számonként.
K: A minimalizmus is egy stílus. Nehéz olyan struktúrákat találni, amelyek működnek, de csak kevés részből állnak.
BL: Az embernek csak egy ujjára van szüksége ahhoz, hogy kitörölje a seggét, de ha már három réteg(?) a rendelkezésére áll, akkor nem lesznek barnák az ujjai.
K: Igazodik az új Intermix a Rave piachoz?
BL: Ez a lemez inkább Tribal hangzású, lassú Breakbeat ütemekkel.
K: Igaz, hogy az Inermix-hez csak a legpocsékabb samplereiteket használjátok?
BL: Részben. Az első Intermix csak egy paródia volt. (Ahhoz képest elég jól sikerült) Pontosan azt csináltuk amit a legjobban gyűlöltünk.
K: Részt vesztek még valami Coordinate 0# válogatáson?
BL: Egy újabb sorozatot kezdtünk, a neve Organisms 1&2.
K: Lesz még Cyberaktif?
BL: Csak akkor, ha a pokol befagy és lesz rá elég pénzünk, hogy megcsináljuk.
K: Már nem érdeklődtök valamiféle új formáció iránt pl. Edward Ka-Spel-lel (Legendary Pink Dots)?
BL: Szerintem ezzel csak az a baj, hogy semmi időnk sincs. Azonkívül azt sem tudjuk, hogy Ed éppen melyik bolygón csavarog.
K: Rhys, te is részt veszel különböző formációkban, ugyanúgy mint Bill?
RF: Igen, producer vagyok több más együttesnél és besegítek a Fear Factory-nak is néha-néha.
K: Hogyan jutott eszetekbe, hogy a Penal Colony-nak remixeket csináljatok?
BL: Úgy, hogy felhívtak minket telefonon.
K: Mi a véleményetek Trent Reznor-ról (Nine Inch Nails)?
BL: Az nevet a legjobban, aki utoljára nevet.
K: Lesz még olyan lemezetek, mint a „Caustic Grip"? Ha lesz, milyen néven?
BL: Az új fla is olyan mint a *„Caustic Grip"*, plusz még vannak benne gitárok, amit mi nagyon jónak találunk.
K: Miért használtok gitár sample-ket a „Millennium"-on?
BL: Egy keményebb, másabb hangzást akartunk kihozni, de amúgy csak a fele sample. A másik felét Devin Thowsend játszotta el.
K: Egyáltalán miért használtok gitárokat? Nem ti mondtátok, hogy a „Tactical Neural Implant" lemezetek egy reakció volt az olyan indusztriális együttesekre akik gitárt használnak?
BL: Az akkor volt, most pedig most van.
K: Tervezitek, hogy metalt is csináltok?
BL: Mi az elektronikát helyezzük előtérbe.
K: Az új Frontline-ról lesz valami hires maxi-mixi által kevert remix?
BL: Nincs tervbe véve. A remixek csak kiárusítások.
K: Lesz turné?
BL: Februártól az usa-ban turnézunk. Valószínüleg ellátogatunk majd Európába, Japánba és talán Ausztráliába is. Utoljára hagytuk Vancouvert.
K: A Leaether Strip is elkísér titeket a koncert-turnén?
BL: Még régen beszéltünk erről a LS-el. Ez alkalommal azonban egy 'nagyobb' együttessel fogunk turnézni.
K: Mit gondolsz Claus Larsen-ről (LS)?
BL: Jóbarátok vagyunk.
K: A turnén is lesz veletek gitáros?
RF: Igen, egy kurva jó metal gitáros!
K: Ki lesz az?
RF: Devin Thowsend.
K: Miért vannak gitárok? Ez nem jelent hanyatlást, visszaesést?
BL: Ez egy lépés előre, nem hátra! Micsoda baromság! Nem tudunk mindent mindig jól csinálni!
K: Fogtok ti is Grunge-t csinálni mint mindenki más?(!!)
BL: Utáljuk a Grunge-t.
K: A „Gashed Senses" turnén is volt veletek egy gitáros.
BL: Sajnos.
K: A Ministry-vel nem terveztek egy turnét?
BL: Valószinűtlen, de az ember soha nem tudhatja, ha már a pénz stimmel...
K: Csináltatok már valamit Alien Jourgensen-nel (Ministry)?
BL: Nem és nem is tervezzük, hogy valamit is csináljunk vele.
K: A „Tactical Neural Implant" turnén volt veletek egy nagy kék műanyag konténer, amit hangszerként használtatok. Viszontlátjuk még ezt a konténert?
BL: A kék hordó eltűnt. Elvesztettük. Korábban ugyanis valakit beletettünk és kidobtuk az egészet. Nem szerette a gitárokat.
K: Mennyi ember előtt játszanátok a legszívesebben?
BL: Minél több, annál jobb.
K: A show-itok után mindig egyből ágyba ugrotok?
RF: Amilyen gyorsan csak lehet.
BL: Ezt Rhys mondta.

F R O N T   L I N E   A S S E M B L Y

K: Most amikor mindenki a multimédiáról beszél, terveztek CD-ROM-ot?
BL: Igen, lesz egy FRONTLINE CD-ROM.
K: Mi a helyzet a Live videókkal?
BL: Van egy 2 órás Live videoanyagunk. Nemsokára kiadjuk.
K: A régebbi számok szövegeit nem adjátok ki?
BL: A CD-ROM minden korábbi szöveget és fotót tartalmazni fog.
K: A video korlátozott számban fog megjelenni?
BL: Lehet, hogy ez limitált kiadás lesz, igen.
K: Melyikőtök mit csinál zeneszerzéskor?
BL: Amelyikünk előbb odaér, az csinálja. Legyakrabban azonban fele-fele arányban dolgozunk.
K: Sok kávét isztok?
RF: Bill szereti a kávét. Én inkább a sört...
BL: ...és a tetoválásokat.
K: Melyik sört?
RF: A Tuborgot.
K: Hetente hány órát dolgoztok? Pihentek is azért néha?
BL: Nincs időnk pihenni.
K: Meg tudtok élni a zenélésből, vagy dolgoztok is valahol?
BL: Csak egy nagy rakás szart csinálunk.
K: Mikor fekszetek le aludni?
BL: Nem alszunk.
K: Milyen hosszú ideig tart egy olyan szám elkészítése, mint a „Mindphaser”?
BL: A *„Mindphaser”*-hez 3 hétre volt szükség.
K: Hol találtatok sample-ket?
RF: BILL kurva sok filmet néz, azokból.
K: Mik a kedvenc filmjeitek?
BL+RF: Bad Leutent, Henry, Blade Runner, 2001, Res Dogs, Aliens 1-3.
K: Japán filmeket is néztek?
BL: A Tetsuo Body Hammer az fasza.
K: BILL, mennyit dolgoztál annak idején a SKINNY PUPPY-val?
BL: Csak annyit, hogy ugyanabban a szobában ültem mint ők.
K: CEVIN KEY mondta egyszer, hogy valóságos zseni vagy a basszusfutamok írásában. Fűznél hozzá valamit?
BL: A basszusfutamok a speciális területem.
K: Mi miatt kezdtetek el zenét csinálni és miért pont „indusztriálisat”?
BL: 1983 óta „indusztriális” zenét hallgatunk.
K: Melyik együttes adta a lökést? A CABARET VOLTAIRE?
BL: A CABARET VOLTAIRE az egyik örök kedvenc zenekarom.
K: Mit gondolsz az új lemezükről?
BL: Kurva jó, hogy valami újjal próbálkoznak.
K: Mik a kedvenc zenekaraitok?
BL: FUTURE SOUND OF LONDON, PRONG, CARCASS, MACHINE HEAD, FEAR FACTORY stb...
K: Melyik az a zenekar amelyik a FLA-re a legjobban hat?
BL: LIAISON DANGEROUSES.
K: LOS NINOS...?
BL: A LOS NINOS az király!
K: Mit gondoltok azokról a kis újonc zenekarokról, akik úgy akarnak szólni mint a FLA? Érdekesnek találjátok őket, vagy zavar titeket?
BL: Érdekes, amikor valaki megpróbálja utánozni amit te csinálsz és ezt a saját módszereivel teszi.
K: Tetszenek az olyan együttesek mint a CYBER AXIS, YELWORC?
RF: Csak metalt hallgatok.
BL: Én meg csak azt ami a postán jön.
K: Vettetek régebben zongoraórákat?
BL: Én hegedűt.
RF: Akkordozást.
K: Tömegzenét is hallgattok?
RF: Egész nap.
BL: A tömegzene szar, kivéve a POWER 30-at.
RF: Szeretem a VENOM black metalját.
K: A metal a király?
RF: Kibaszott király a metal! Én nem hallgatok mást.
K: Mit szólsz ahhoz, hogy BRUCE DICKINSON otthagyta az IRON MAIDENT?
RF: A MAIDEN az egy szar. Hallgass inkább igazi metalt!
K: Milyen együtteseket?
RF: GRAVE, SAMUAEL, ENTOMBED...stb.
K: Melyik lemezetek tetszik a legjobban?
BL: A legújabb.
K: Honnan jönnek az ötletek?
BL: Filmekből, tévéből, zenéből, mindenből. Az életből.
K: Mi zavar a legjobban az életben?
BL: Majdnem minden.
K: Mennyi idősek vagytok?
RF: 23 (?)
BL: —
K: Van még valami mondanivalótok?
BL: Az új FLA-t azzal az elgondolással készítettük, hogy elveszítsünk egy-két régi rajongót, de mégtöbb újat nyerjünk. Ez fontos a zenekar további fejlődésében.
RF: Úgy csináltuk az új FLA-t ahogy szerettük volna. Ha ez nektek nem tetszik, akkor rendben.

(A cikk a NEW LIFE magazin nyomán készült)

KMFDM SUCKS

A KMFDM német eredetű és tulajdonképpen két taggal indult: Udo Sturm-mal és Sascha Konietzko-val.

Sascha: *„Az első show-nk mint KMFDM még Párizsban volt a Fiatal Európai Művészek Kiállításának megnyitóján (1984). Akkora zajt csaptunk, hogy az ablakok kiestek a helyükről!”*

De azután nem sokáig vagdosták az ablaküvegeket, mert Udo Sturm otthagyta az együttest, Sascha pedig megalapította a Missing Foundations-t.

„Azután 1985-ben találkoztam En Esch-sel, egy hamburgi Missing Foundations koncert alkalmával. Rajtam kívül még egy tag volt az együttesben; Peter Missing. Szükségünk volt egy dobosra, egy volt szobatársam ajánlotta a haverját, akit akkoriban még úgy hívtak, hogy Klause Schundlemeier! Na, őbelőle lett En Esch.”

A Missing Foundations lassan elhalt, Peter Missing visszament New Yorkba, Sascha elutazott Kelet-Ázsiába, En Esch pedig mint dob tanár helyezkedett el. 1986-ban aztán Sascha és En Esch újra összehozta a KMFDM-et, csak szükségük volt még egy társra.

„Elrohantunk Raymond Watts-hoz (Pig) és elkezdtünk számokat felvenni. Watts akkor úgy gondolta, hogy ez az egész csak poén, de most, hogy már befutottunk, visszajön és mindenkinek elmondja: Igen, annak idején én is együtt zenéltem ezzel a két német csávóval!” – magyarázza Sascha és lehet rajta látni, hogy még mindig neheztel erre a faszira. „De most már mindegy. Vele csináltuk egyébként a ‘What do you know Deutschland?’-ot és a ‘Don’t blow your top’ felét. Watts-ot azután kirúgtuk, vagy elment, ahogy tetszik.”

A *‘What do you know Deutschland?’*-ot a Z Records jelentette meg 1986 decemberében, de azután egy liverpooli kiadó nemzetközileg is terjesztette.

„Annak idején volt egy szerződésünk egy csávóval a Skysaw Records-tól. Ez egyébként egy gyenge, rossz állapotban lévő kiadó volt. Na ez a gyerek adott nekünk egy kis pénzt és Adrian Sherwood-ot, aki átmixelte pár számunkat. Ezután bejegyeztük magunkat a Cashbeat-hez Németországban.”

A Cashbeaten keresztül vették fel a következő albumukat, melynek a címe *‘UAIOE’* volt, majd felvették a *‘Virus’* single-t és a *‘More & Faster’*-t melyet szintén Adrian Sherwood mixelt. A lemezeiket ekkor Amerikában a Wax Trax! jelentette meg. Miután a Cashbeat tönkrement, fogták magukat és kiköltöztek Chichagóba. Ekkor hivatalosan is leszerződtek a Wax Trax!-hez.

„Miután befejeztük a turnét a Ministry-vel, megjelentettük a ‘Godlike’ maxit és a ‘Naive’ nagylemezt, ez 1990 nyarán történt. Amikor ideérkeztünk, még nem ismertük a Ministry-t, így aztán bementünk egy boltba és megvettük egy atomrégi lemezüket a ‘Work for love’-ot. Ezek után azt gondoltuk: Bazd meg ez lepkefing, ezeket lemossuk a színpadról! Aztán amikor láttuk, hogy három gitárral mászkálnak a színpadon, egy kicsit megijedtünk ... szóval elég jól jött ki az egész.”

A Wax Trax!-szel fenntartott jó viszony aztán

hamar kifizetődött, mert a KMFDM-et nagyon jól elfogadták Amerikában, a *‘Godlike’* pedig első helyet ért el az Indie Chart-on. A KMFDM hamar megtalálta a helyét az új környezetben.

„Németországban úgy nézett ki, hogy az egész munkánk nem vezet sehova (1987-ben német zenekritikusok egy csapata a KMFDM-et a világ legrosszabb együttesének nevezte ki!). Szóval amikor ideérkeztem Chichagóba, nagyon meglepődtem. Ez a hely tele van problémákkal, egész más jellegűekkel, mint Európában. De mégis van egy csomó minden jó dolog, amivel le lehet győzni a problémákat. Ekkor még nem ismertünk senkit sem, kivéve Al Jourgensen-t (Ministry), aki már azelőtt jóbarátunk volt, mielőtt még rájöttünk, hogy ő milyen nagy és híres. Nemsokára lett egy új tagunk is: Svetlana Ambrosius (Svet Am).”

1991-ben készült el az első Excessive Force nagylemez, amely Sascha egy másik formációja Marston Daley-vel (Thrill Kill Kult). A lemez címe *‘Conquer your World’* volt, amely egy időben jelent meg a *‘Split’* című KMFDM maxival. Amikor az Excessive Force az Interscoop-hoz szerződött, hirtelen minden kapcsolat megszűnt a Thrill Kill Kult-al. A második Excessive Force-ot 93-ban adták ki *‘Blitzkrieg’* címmel, egy kicsit KMFDM-es, de mentes minden Thrill Kill Kult féle dologtól. En Esch is nagyon elfoglalt volt, hisz részt vett Martin Atkins Pigface nevű zenekarában. Közben pedig saját szólóanyagát is elkészítette ami *‘Cheesy’* címmel meg is jelent 1994-ben. Ez nagyon különbözik a KMFDM hangzástól, valószínűleg a Pigface-ből szerzett tapasztalatok miatt.

A KMFDM aztán folytatta a *‘Naive’*-et a hatásos *‘Money’*-val, amin egy RevCo tag Mark Durante is gitározik. Az *‘Angst’* 1993 végén jelent meg Amerikában, aztán, hogy az importtal volt-e a gond, vagy csak a Roadrunner bénázott el valamit, azt nem tudom, de Európába csak ‘94 júliusában jutott el. Ezután megjelent a *‘Light’* maxi, az amerikain kilenc(!), az európain pedig öt verzió van. Nem sokkal ezután kiadták a *‘Sucks’* maxit, ami egy kicsit unalmas ellentétben az őt követő cölöpverő *‘Drug Against War’* maxival. Mindezek után a KMFDM hozzáfogott az Angstfest-hez, ami egy államokbeli turné volt. Sascha és En Esch mindig is távol tartotta magát az Amerikában agyonhasznált és mindennek elmondott Industrial Dance elnevezéstől, saját elmondásuk szerint azért is, mert elég pozitív szövegeik és szlogenjeik vannak, sample-kat is csak a korábbi felvételeikből használnak.

„A legtöbb banda amelyik industrialt vagy hasonló stílust játszik, összekapcsolja magát a halállal és a pusztítással, a KMFDM viszont már kezdetektől fogva tartózkodott ettől és inkább vidám dolgokat csinált! Amikor idejöttünk az USA-ba, az összes banda be volt állva és készült a halálra, mi meg éppenhogy nem ilyenek voltunk. Sosem szedtünk erős drogokat, nem szerettük az egészet, csak mindig csináltuk a dolgunkat és kész!”

„A szlogenek néha már-már komolyak, ez az egész onnan származik, hogy az egyik kedvenc mániánk a reklámok és a hirdetések. Például a kórus a ‘Naive’ című számban: That’s the way of the world, who are you waiting for, she has to be loved, everybody needs ... somebody (Ez a világ rendje, kire vársz, kell hogy szeressék őt, mindenkinek szüksége van ... valakire). Ezeket a szlogeneket egy 40-es Billboard slágerlistáról válogattuk és így álltak össze egy szöveggé. En Esch találta őket egyszer a stúdióban és azt mondta: Figyelj már öreg, itt van egy kis szöveg (ha-ha). Különben használjuk is ezeket a hirdetéseket, annyira megszerettük, hogy már a pólóink hátára is felirogattuk őket. Pl.: I will pray! (Imádkozni fogok!), vagy Govern your soul! (Uralkodj a lelkeden!).”

„A KMFDM folyton változik (?), például amin most dolgozunk, az teljesen más mint az ‘Angst’. Az elmúlt pár hónapban sokat vettünk fel, főleg vokálokat, amikkel elég sokat manipu-láltunk. Úgy néz ki, hogy a gitárok megint előtérben lesznek, csak most többféleképpen kisérletezünk velük. Mondjuk, meg kell mondanom, hogy En Esch beleszólása és egyben munkája is, az utóbbi 3-4 évben (?!) a minimumra csökkent. Az aktuális lemezzel szinte semmi dolga sincs. Nemrég leugrott abba a mo-csár New Orleans-ba és nagyon szilárdan ott is maradt. Így most ez egy elég laza kapcsolat, most nem úgy nézünk ki mint egy együttes, inkább csak egyre távolodunk ettől a dologtól. De nem kell félni, a KMFDM nem fog feloszlani. Egyébként azóta alkotjuk a legjobbakat amióta nem látjuk egymást olyan gyakran. Én, Svet Am, Marc és En Esch majd hamarosan újra összejövünk és folytatjuk!”

Sascha mostanában több együttesnek is mixelt pl. White Zombie, Sister Machine Gun, Front 242. A fiúk egyébként tényleg nincsenek jó kapcsolatban. Ugyanis Sascha megvádolta En Esch-t, mint a KMFDM legtévesebb értelmezőjét, mert azt hangoztatta, hogy ők fasiszták. Ezt a nyilvánvalóan hamis állítást egy angol zenei lap hozta fel, mert pár évvel ezelőtt En Esch említett valami olyasmit, hogy ‘pozitív fasizmus’. No mindegy.

„Hamarosan kész lesz az új lemez. Az egész nem alkotás, hanem rendezés kérdése. Az viszont biztos, hogy egészen más lesz, mint az eddigiek.”

(Forrás: MFTEQ)

K M F D M

A DRUG AGAINST WAR

TELEVÍZIÓ HIT
TÁRSADALOM ROMBOLÁS
SEX ÉS DROGOK
ERŐSZAKOS CSÁBÍTÁS

KRISTÁLYOS VIRRADAT
EKSZTATIKUS ROBBANÁS
SZELLEMI PUSZTULÁSHOZ VEZET
AZ ATYAI TANÁCS

EGYENES UTÁN EGYENES
KÖR UTÁN KÖR
ÜRES VÁZAK HULLANAK
A FÖLDRE

GYORSABBAN MINT A VILLÁM
MAGASSAN MINT EGY HÉLYA
HANG BOMBÁZÁS
FÉNYESEBB MINT A NAPFÉNY

NINCS SZÜKSÉG A SZÜKSÉGTELENRE
SEM A BEADAGOLÁSRA
AZ ANYAG HELYETTESÍTŐDIK
SZERETET ÉS RAGASZKODÁS

TOTÁLIS NYUGODTSÁGA
A VÁGYAKOZÓ VÁGYNAK
AZ ÉRZÉKEK ELHAMVADÁSA
BARÁTI TŰZBEN

ERŐSEBB MINT
VALAHA VOLT
KMFDM
EGY DROG A HÁBORÚ ELLEN

THE FUTURE SOUND OF LONDON
• ART • SOUND • TECHNOLOGY •

Az ilyen tipusú zenékről még nem lehet sokat tudni Magyarországon• A Future Sound Of London ambient zene• Hangok kavalkádja, mely néha összefolyik és gyönyörű dallamokat ad, máskor a hangok szertefoszlanak, elvesznek az űrben, aztán amikor nem várnád, berobbannak és összetörik az eddigi csendet• Az ambient zene annyira tiszta, annyira őszinte, mentes minden bűnös és mocskos dologtól, talán olyan mint egy kisgyermek ártatlan lelke• Az ambient nem tükröz valóságot, nem mutat semmi igazat vagy undorítót, nem szól öldöklésről, erőszakról, egyszerűen rád bízza, mit álmodsz mikor hallgatod• Az ambient elrepít, csak a fantáziád szabhat korlátot annak, amit ez a zene adni tud•

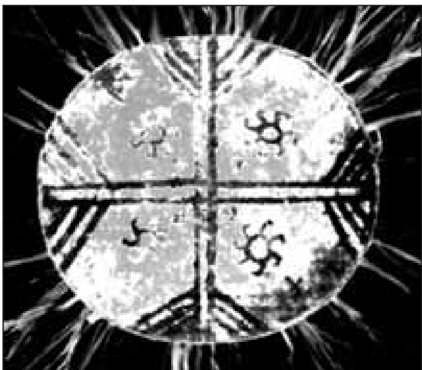
Ki mondja, hogy elektronikus zenével nem fejezhető ki érzés? A FSOL és az ambient is a technika fejlődésének szülötte• Különböző gépekkel már annyi lehetőség áll zenészek rendelkezésére, a hangokat millióképp fel lehet használni, addig csavarod, manipulálod őket ameddig csak akarod• A technoban még nagy jövő rejlik, ha azt nem csak a ritmusra, aggresszivitásra és üvöltésre használják• A techno igazi érzéseket is képes kifejezni, nem feltétlenül szükséges ehhez hagyományos hangszer• Egy a fontos az egészben: az alkotónak nagyon sokmindent kell birtokolnia a szívében• Így lesz ez a zene igazán tiszta és őszinte, így leszel te is az, miközben hallgatod•

A FSOL nem arra hivatott, hogy elmondja: milyen szar ez a világ, mennyi háború dúl és hányan halnak bele, hogy mennyi kegyetlenség folyik körülöttünk, és hogyha így folytatjuk mindannyian belepusztulunk, igen erről is kell beszélni, de megálljt kell parancsolni és nem szabad hagyni, hogy ezek a gondolatok eluralkodjanak rajtunk• A FSOL megpróbálja felszabadítani benned az álmaidat, a vágyaidat, a fantáziádat, megpróbál egy kis nyugalmat varázsolni ebbe az egyre gyorsabban és gyorsabban rohanó világba• És hagynod kell neki, engedni kell, hogy elrepülhess• Hidd el, nem fogod megbánni•

THE FUTURE SOUND OF LONDON
CASCADE

eXquisite CORpsE

Közvetlenül a PSYCHICK WARRIORS OV GAIA nemzetközi áttörése előtt ROBERT HEYNEN – a PWOG feje – elhagyta az együttest és megalapította az EXQUISITE CORPSE-ot, amelyen jelenleg DEBBIE JONES-szal dolgozik. Az EXQUISITE CORPSE egyedülálló zenéje egyre letisztultabbá válik, ennek legutóbbi lenyomata az *„Inner Light*” c. lemez, melyen a trance-t tribal technoval kombinálja. HEYNEN tisztán látja a kapcsolatot az európai housemusic és a „primitív” törzsi rítusok között: „*Afrikában, Ázsiában és Dél-Amerikában az emberek a tánc által tisztulnak meg, ettől várják a gyógyulást. A táncos és a dobos között folyamatos a kommunikáció, pontosan tudják hogyan és milyen mértékben irányíthatják egymást. Egy előadónak vagy egy DJ-nek is figyelembe kellene ezt vennie és ugyanezt elérni a felszerelésével.*”

A következő fordítás az EXQUISITE CORPSE 1993-as *„Inner Light*” (KK RECORDS) című CD-jének bookletjében található és Seattle indián törzsfőnökének 1855-ben írt válaszát tartalmazza az Egyesült Államok azon kérésére, hogy földüket adja el nekik.

„Washington elnöke üzenetet küldött, hogy földünket meg szeretné venni. Hogy vehetnétek meg az eget? A földet? E gondolat idegen számunkra. Ha nem birtokoljuk a levegő frissességét és a víz csillogását, hogy vehetnétek ti meg azt tőlünk?

A föld minden része szent az embereimnek. A csillogó fenyőtű, a homokos tengerpart, a sötét erdők homálya, a rétek, a zümmögő rovarok. Embereim eszméiben mindez szent és eképp is bánnak velük.

Ismerjük a nedveket, melyek a fákat éltetik, ahogy ismerjük a vért is, mely ereinkben áramlik. A földhöz tartozunk és az hozzánk. Az illatos virágok – nővéreink. A medve, a szarvas, a nagy sas – bátyánk. A sziklás dombtető, a rét nedvei, a lovak, az ember mind egy családhoz tartoznak.

A patakok és folyók csillogó vize elődeink vére. Ha eladjuk nektek földünket emlékeznetek kell rá, hogy szent. A tavak tiszta vízének kisérteties tükröződése embereim életének emlékeiről és eredményeiről mesél.

A folyók testvéreink – szomjunkat oltják. Vigyáznak kenuinkra és táplálják gyermekeinket. Így azt a kedvességet kell nekik adnotok, amit testvéreiteknek is adnátok. Ha eladjuk nektek a földünket, emlékezzetek: a levegő drága nekünk, megosztja szellemét az élettel, hogy fenntartsa azt. A szél mely nagyapánk első lélegzetét adta, utolsó sóhajáig szolgálta. A szél adja gyermekeinknek az élet szellemét is. Ha eladjuk nektek a földünket szentségét őriznetek kell, hogy legyen hely, ahová az ember elmehet belélegezni a virágillattól édes szelet.

Megtanítjátok-e gyermekeiteket arra amire mi megtanítottuk sajátjainkat? Hogy a föld az anyánk. Ami a földdel történik az történik a fiaival is.

Egyet biztosan tudunk: nem a föld tartozik az emberhez, hanem az ember a földhöz. Minden összefügg, mint a vér, ami mindannyiunkat egyesít. Nem az ember szövi az élet hálóját, csupán rajta áll. Bármit tesz az élet hálójáért önmagáért is teszi. Egyet tudunk: a mi Istenünk a ti Istenetek is. A föld drága neki. A földet bántani olyan, mint semmibevenni a teremtőjét.

Sorsotok érthetetlen számunkra. Mi fog történni mikor az összes bikát leméászároltátok? Ha a vadlovakat befogtátok? Mi fog történni, ha az erdő titkos részeit megkeresi az ember és a bölcs hegyek látványát a távíródrótok mocskolják be? Hol lesznek a sasok? Elmennek! És mit jelent búcsút mondani a sebes lovaknak és a vadászatnak? Az élet végét és a túlélés kezdetét.

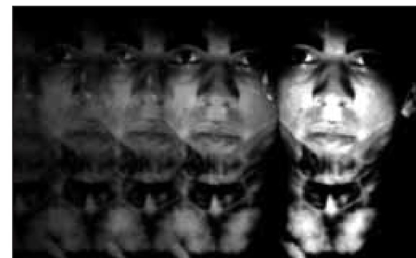
Mikor az utolsó rézbőrű is eltűnik vad természetével együtt és emlékei csak a prérik felhőinek árnyékában élnek, itt lesznek-e még akkor az erdők és a tengerpartok? Hátramarad-e valami abból a szellemből, amit az embereim hagytak itt?

Szeretjük ezt a földet, ahogy az újszülött szereti anyja szívdobbanását. Ha eladjuk nektek földünket szeressétek, ahogy mi szerettük. Viseljétek gondját, ahogy mi tettük azt. Őrizzétek emlékeitekben azt az állapotát, ahogy birtokba vettétek. Őrizzétek meg gyermekeiteknek és szeressétek, ahogy Isten szeret mindannyiunkat.

Miként mi a föld részei vagyunk, úgy vagytok azok ti is. Ez a föld drága nekünk. Nektek is az. Egyet tudunk: Isten csak egy van. Nincs ember, legyen rézbőrű vagy fehér, aki egyedül lehet. Testvérek vagyunk mindannyian.”

AMGOD

Az év elején bejelentették, hogy megjelenik egy szólóalbum az egykori YELWORC tagtól, DOMINIK VAN REICHtől. Most miután a YELWORC szétvált, megjelent az első AMGOD: *Half Rotten And Decayed* (CELTIC CIRCLE/EFA). Ez a számtalan barát segítségével létrejött CD a szövegein és a CD bookletben lévő képeken keresztül messze kiemelkedik a techno mai, tömegeknek készült szeméthegyéből. A CD már maga bámulatos a 30(!) oldalas booklettel.

„*Half Rotten And Decayed*” – ez a címe az új anyagnak. Magyarul kb ennyit tesz: „*Félig rothadt és pusztuló*”. 1993 végén zenei és személyes okokból DOMINIK VAN REICH és PETER DEVIN különvált, ez az előzmény. A folytatás pedig a következő: a jelenkor komor megjelenítése és a totális pokol utáni állapot. A zene rendkívül jól passzol e szándék kifejezésére. Bombasztikus ritmusok, torzított énekhang, kompromisszum nélküli keménység, mind egy steril és hideg érzésvilágról közvetítenek, ahol a dekadencia uralkodik. Más részről azonban reményteli, átszellemült újrakezdést ígér.

DOMINIK: „*A szövegeimben ügyelek arra, hogy a jövő víziója mindig nyitott maradjon. Mindenkinek meg kell tudnia alkotni a saját elképzelését arról, hogy konkrétan mi fog történni. Meg vagyok győződve arról, hogy totális pusztulás közeledik, amit aztán újrakezdés, újjálakulás követ.*”

DOMINIK összes elképzelése, elve megtalálható az AMGODban, azonban további magyarázatokra van szükség megértésükhöz. A YELWORC a CROWLEY* név megfordítása, utalás az angol mágusra, akinek tanaival DEVIN és VAN REICH foglalkoztak. Annak, hogy a név fordítva van írva, DOMINIK szerint azt kell tükröznie, hogy minden dolog különböző nézőpontokból szemlélhető.

Mégha DOMINIK véleménye CROWLEY látásmódját illetően meg is változott („*Az ember idővel megalkotja saját törvényeit, melyekkel aztán tájékozódni tud*”) egy közös pont – kettejük között – mégis megmaradt: az a feltevés, miszerint egy új korszak közeledik / vagy máris elkezdődött amelyben az ember az Ő isteni örökébe lép.

Az AMGOD formációban mindez kifejezést nyer, ami annyiban továbbfejlődés a YELWORC-höz képest, hogy nevének mindkét oldalról olvasva értelme van:

„AMGOD” a legjobb fordításban azt jelenti „ISTENNEK LENNI”, vagy ha így jobban tetszik „ISTEN VAGYOK”, és arra utal, hogy minden emberben isteni képességek bújnak meg. A monoteista vallások tiltják azokat a tanokat, melyek azt hirdették, hogy több isten van az Egyetlenen kívül, ez pedig akkor nyer értelmet, ha a szót visszafelé olvassuk: DOGMA. Ez a világban azonban oda vezetett, hogy az AMGOD mondanivalóját és értelmét kifordították, elferdítették: abból a felismerésből, hogy minden ember egy potenciális Isten, veszélyes önimádat, egoizmus és tudatlanság született, ami a mai globális problémák gyökere. DOGMA és AMGOD annyiban mégis egy és ugyanaz a dolog, hogy míg az egyik (DOGMA) katasztrófához vezet, addig a másik igazi jelentése (AMGOD) újra a fényhez.

Ez a tematika nemcsak az AMGOD zeneiségében jelentkezik. Egy sereg barát az AMGOD koncepcióját képeken és filmen is létrehozta. Így a booklet a szövegeken kívül csodálatos illusztrációkat is tartalmaz, amelyeket ANDREAS VALENTINER tervezett, DOMINIK és barátnője ALEXA pedig elkészítették számítógépen.

Hatalmas élményt nyújtanak a koncertek is. A jövő év eleji (1995) koncertturné előkészületei már folynak. A diavetítésen és videokon kívül lesznek speciális maszkok és sok csont.

Joe Asmodo – a cikk írója – megjegyzése a dolgokhoz: az univerzum tele van meglepetésekkel, nem igaz?

(Forrás: ZILLO)

*Aliester Crowley (1875-1947). Követői szerint az új világkorszak, Hórusz eonjának, a Vizöntő korának kiválasztott prófétája, az Apokalipszis fenevada „kinek száma hatszáz és hatvanhat”. Mások szerint a „világ leggonoszabb embere”. Meglehetősen ellentmodásos személyisége ellenére hatása mindmáig jelentős.

AMGOD

AMGOD

AMGOD
Elsőszámú dogma
Isten vagyok-e
Imádnivaló beképzeltség
Vallásos belső világ
Homályos doktrína
Bálványok ismertetőjele
Riasztó hamisság
Isten vagyok-e
Mergőrültél!
AMGOD

Fire / Tűz

» Az ember darabokra szakad
a szerelem halálos
játékának csatáiban. «

» Süket, vak és néma... «

» Nincs ki a riasztó jeleket felismerné. «

Silence Besides the Sun / Csendesség a Nap Mellett

» Elszámolás a régmúlt napokból.
Következmény:
Őrjöngés, félelem és hitetlenség.
Valóság?
Látomás?
Reményvesztett pillanatok
és megkövesedett érzések. «

Braindead / Agyhalál

» Enyhíts depressziódon,
Enyhíts áhitatodon,
Enyhíts agressziódon,
Enyhíts pusztításodon,
Érezd az élet vétkeit. «

» Mi történik és mi jöhet még? «

» Elméd halála után. «

Pain Laughter / Fájdalom Nevető

» Az időkben, mikor a tekintély és a siker
növekszik, valaki
gyűlölettel válaszol neked. «

» Az Ő mániája
Az én szenvedésem
Magánya
A nevetésem. «

Leben - Tod / Élet - Halál

Az élet hagyja, hogy érezd
Az élet engedi, hogy lásd
Az élet adja neked az erőt
Az élet adja neked a képességet
A nappalt az éj követi
A halál.

» Half Rotten And Decayed «

Overlove / Szerelem Feletti Szerelem

» Két szív egyesül és lelkük eggyé lesz.
Egy új lét alapozódott meg. «

» Mindig hit nélkül esküdöztünk.
Egymásért teremtettek minket.
Oly fiatal volt szerelmünk, sorsunk
célja azonban más volt.
Szerelmünk virágzása alatt
idegen kezekbe kerültél. «

Deathwill / Bosszúvágy

» Az égbolt vörös, mintha hullák
támasza lenne.
Az idő szobájába zárva,
illúziók és valóság közé.
Fény az egyik oldalon,
sötétség a másikon .
Az idő fogságába zárva!
Élet vagy halál?
Tied a választás! «

DOGMA [Part 2] { »Monotheism / Monoteizmus« }

» Én, önmagam, és megint csak én. «

» A hatalomért dúló küzdelem
meggondolatlanná tesz. «

» Mennyi ideig tart, míg teljesen
elpusztítjuk önmagunkat? «

DOGMA [Part 3] { »Gismo« }

» Politika, egyház és társadalom -
gazdasági végzet,
természetfelettiség és halál.
Semmi meg nem állíthatja az élet
forrását hogy egy új fejlődés
lehetőségét megtalálja. «

» De milyen formában fog
újjászületni a természet? «

» Mint egy fekete macska? «

DOGMA [Part 4] { »Half Rotten And Decayed / Félig Rothadt És Pusztuló« }

» Semmi sem lesz azzá, ami volt. «

» Létezik-e valamilyen lehetőség
arra, hogy megmeneküljünk
a totális pusztulástól ? «

DOGMA [Part 5] { »Dreamscape / Álombűn« }

» Csend... «

» Halálos csend... «

» Csak egy álom? «

» Meglátjuk... «

THE ETERNAL AFFLICT · WAR

Az ETERNAL AFFLICT Essenből származik és mostanában egyre nagyobb népszerűséget vív ki magának hazájában, Németországban. A váltás után (a GLASNOST kiadótól a GYMNASTIC-hoz) CYAN és MARK elkészítette harmadik nagylemezét a *'War'*-t.

Az ETERNAL AFFLICT mindig is kiemelkedett zeneileg egyedülálló hangzásával a többi együttes közül (ez egyébként minden egyes számukról elmondható, annyira jellemző rájuk). Kezdettől fogva kifejezőek, jellegzetesek voltak. Általában dramatikus-elektronikus zene festi alá a szöveget, amelyben a félelem összes érzése kifejeződik: düh és kétségbeesés, agresszió és bánat, melankólia és remény.

A *'War'*-ral szintén a félelemtől való állandó rettegést próbálják kifejezni, mely ebben a mai civilizációban már annyira megszokottá és mindennapivá vált, hogy csak azt nem fogjuk tudni felfogni, mi okozza majd a végső pusztulást, melybe aztán csodálkozó arccal bele is halunk. Tekintsünk csak például kis hazánk alatt dúló végeérhetetlen háborúra és akkor rájövünk, hogy az Eternal Afflict sokat elmond a szívünkből, mikor megkérdőjelezi a háború őrültségét és ironikusan kommentálja /pl. *'Third World War Avenue' – Harmadik Világháború Sugárút*/. Végül megpróbál egy kis reményt táplálni belénk, bár itt a legtöbben vajmi keveset törődnek azzal, hogy alig pár 100 km-re ezrek haltak már meg és hogy mekkora szadizmus folyik ott.

„A korábbi munkáinkban is hasonlóan fejeztük ki a félelmet, csak most választottunk egy koncepciót arra, hogy az emberek minél hamarabb megértsék az egészet, mert úgyhiszem, a háborúban nincs olyan pillanat, melyben az ember ne érezné a félelmet." – mondja CYAN.

„A 'Trauma Rouge' szintén a különböző félelmekkel foglalkozott, amelyet az emberiség és külön-külön az egyén öngyilkossága válthat ki, de én úgy gondolom, a 'War'-nál sokkal érthetőbb lesz, hogy miről szól a zene: arról a dühről és erőről, ami a félelemből fakad."

Az ETERNAL AFFLICT megpróbál figyelmeztetni az egyre jobban terjedő közönyösségre, amely manapság az embereket jellemzi. A médiák által közvetített képek a háborúról, melyek csak özönlenek ránk mindenhonnan, igazi félelmet és aggodalmat nem idéznek elő az emberben, csak kényelmetlen helyzetbe hoznak és erre annyit tudunk mondani: *'Na, már megint...'* és ennyi.

„Mivel a jugoszláviai háború egy ugrásra van a mi müncheni lemezgyárunktól, nem tudunk 'csak' média témáról beszélni. Csak az emberek mentalitásán múlik, hogy a dolgokat mennyire fojtják el magukban, szóval hogy mennyire nemtörődömök, mennyire sokkolja őket valami és mit kezelnek tényként. Mivel a háború 3 éve tart, az emberek többsége (és talán érthetően) már nem törődik azzal, hogy milyen szadizmus folyik ott lent a népek között. Ez az újságok alapján is kiderül, annak idején mindennap tudósítottak a háborúról, most csak talán hetente egyszer. Ezért a 'War'-ral szeretnénk felkelteni a figyelmet a szörnyűségekre. Azt hiszem ez a lemez sokkal több érzéssel teszi mindezt, mint az újságok. Sokan kritizálják az egyházat azért, mert negatívan lép fel a háború ellen, és eddig még soha semmilyen értelmes álláspontot nem foglalt. Úgy gondolom, hogy a mi személyes véleményünket sokkal szívesebben fogadják az emberek."

A zenekar ezzel természetesen nem akar ujjal mutogatni senkire, egyszerűen csak remélik, hogy meg tudják változtatni az emberek véleményét a háborúról. Az ötlet, hogy egy egész albumot szánjanak a témának, onnan fakadt, hogy az emberek körében rengeteg különböző szemlélet alakult ki a háborúval kapcsolatban.

„Szóval nem mondhatjuk azt, hogy ez a téma az időszerűsége miatt a nyakunkba szakadt. Egyszerűen csak azon a véleményen voltunk, hogy még ebben az évben csinálunk egy lemezt erről a dologról, mert már egy ideje komolyan foglalkoztunk vele, csak nem jutott eszünkbe soha, hogy felhasználjuk egy esetleges lemezhez. Aztán olyan intenzíven kezdtünk érdeklődni a délen dúló háború iránt, hogy úgy döntöttün, teszünk egy lépést ebbe az irányba, aztán majd meglátjuk mi sül ki belőle."

Míg MARK – WINUS RILLINGER producer segítségével – elkészítette a számok zenei részét, addig CYAN a szövegeken dolgozott, s mint mondja ezek elég spontán módon törtek fel belőle.

„A vezérelv, a váz rögtön kéznél volt amikor a cikkekkel, hírekkel külön-külön egyenként elmélyülten foglalkoztam. Mikor először dolgoztam ki az egészet, már akkor észrevettem bennük az igazi értéket. Természetesen én is csak azt tudtam volna először mondani: 'Baszd meg a háborút! Baszd meg a háborút!', mert ez igazán az lett volna, ami a gyomromból jön, de azért az embernek nem elég csak gyalázkodni, ordibálni, meg is kell magyaráznia, hogy miért teszi ezt, meg kell mondania, hogy miért értelmetlen ez az egész."

A háború értelmetlensége a *'Childhood'* című számban fejeződik ki nagyon szépen: *„Motherwhy can't you give an answer – you always could" („Anyám, miért nem tudsz választ adni – hisz mindig is tudtál")*. De nem csak az értelmetlenséget kérdőjelezik meg CYAN szövegei. Utalások vannak a második világháború borzalmaira, a náci uralom perverzitására. A múlt pedig nem kerül feledésbe. Ugyanakkor az *'A day in May'* a német neonácik jelenlegi tetteire hívja fel a figyelmet, a legerősebb szigorral elítélve őket. Megint mást fejez ki a *'Thank the Lord' ('Köszönet az Úrnak')*, amelyben aztán jó nagy adag irónia is akad:

„... Köszönet az Úrnak a hisztériáért
Köszönet az Úrnak a zsarnokokért
Köszönet az Úrnak a szenvedésért
Köszönet az Úrnak a gépfegyverekért ..."

„Ha az ember a vallások kialakulását szemléli, megállapítható, hogy mindet hataloméhes emberek hozták létre. Céljuk, hogy az egyszerű népeket biztos határok között tartsák, azért, hogy egy függőségi rendszert alakíthassanak ki. Minél 'primitívebb' egy nép, annál erősebb köztük a vallási függés, hisz ugyanaz a hit köti őket össze. Ezt a hitet használják ki a hataloméhes emberek arra, hogy megerősítsék a pozíciójukat."

Az a probléma, hogy az ETERNAL AFFLICT momentán semmi kiutat nem lát a helyzetből, amibe a világ került. Ezt a bookletben található *'Preface'* (*'Előszó'*) is mutatja: *„...but hope will die at last"* (*„...de azért reméld, hogy végül meghalsz"*) vagy a *'Fractured Mirror'*-ban (*'Törött Tükör'*): *„see the light at the end of our dreams, at the end of our hopes"* (*„látni a fényt az álmaink végén, a reményeink végén"*).

A lemez-turné után az együttes tagjai egy kis szünetet szeretnének, melyet azonban nem pihenésre, hanem szólóformációkra vagy különböző művészi célokra akarnak felhasználni. A ZILLO fesztivál az utolsó alkalom volt, hogy MARK és CYAN együtt álltak a színpadon, ugyanis CYAN kivált a zenekarból és egy saját projectbe kezdett.
(1995 áprilisában megjelent CYAN első önálló lemeze)

(Forrás: Zillo)

G · G · F · H

Ez a San Francisco-i banda nem túl ismert, teljes nevükön mégannyira sem: GLOBAL GENOCIDE FORGET HEAVEN, avagy *„Globális Népirtás Felejtsd el a Menyországot*". Az ismeretlenség persze nem ront a minőségen. Hát nem festenek túl szép képet a mai világunkról, az biztos.

Sikerült összehozniuk egy koncertturnét a FEAR FACTORY-val, ahol a G.G.F.H. vitte el a pálmát , agyonsamplerezett dübörgéssel és SKINNY PUPPY-féle színpadképpel. Ugyanígy történt a MY DYING BRIDE turnén is ahol a G.G.F.H. féktelen és hamisítatlan erővel sokkolta a túlnyomórészt death metal rajongókból álló közönséget.

Az együttes két tagból áll, GHOST és BRIAN J.WALLS, az utóbbi a programozásért, gitárokért és szintikért felel , míg GHOST az énekes szerepét tölti be.

BRIAN J.WALLS: *„'87-ben alakultunk, GHOST-nak volt egy két jó szövege, én megkaptam az első szintimet és sampleremet, ekkor elhatároztuk, hogy csinálunk valamit. Igazából élőben csak Halloweeneken játszottunk, de a legutóbbi fellépésünk egy igazi vad show volt. Inkább stúdiózenekar vagyunk, bár van lehetőségünk arra, hogy jó élő show-t csináljunk lézerekkel, projektorokkal... Megpróbáljuk a közönséget transzba hozni, szembesíteni kultúrájukkal, hogy se kényelmesen, se biztonságban ne érezhessék magukat a saját világukban.*"

„A színpadkép kialakításában és az egész show megrendezésében nagy hatással volt ránk a THROBBING GRISTLE, a SKINNY PUPPY és a COIL. Ők befolyásolták a zenénket is." A samplerek elsöprő mennyisége és a szövegbevágások velejárói a G.G.F.H. felvételeinek, még a THROBBING GRISTLE korához vezethetők vissza. Ahogy BRIAN mondja, ez egy mix a régiek és az újak legjobbjaiból.

„GHOST DJ-ként dolgozik clubbokban, így mindig halljuk a legutóbbi techno anyagokat is, bár én inkább a midenféle égtájról származó zenéket szeretem. A régi analóg szintetizátorokért vagyok oda, mert azokból igazán beteg hangokat lehet kicsikarni. Természetesen a THROBBING GRISTLE is ezt csináta. Az 'Eclipse'--en horrorfilm anyagokat használtunk a sampler segítségével. A 'Reality'-n már az életből vettük a hangmintákat, mert a világ elég beteg, nem kell ehhez horrorfilmeket használni!"

„A legtöbb számot én csinálom, beprogramozom az egészet, aztán hagyom, hogy GHOST ráénekelhessen. Utána addig csűröm-csavarom a hangját elektronikusan, amíg ő boldog nem lesz. A mostani hangszerkesztőnkkel egyszerre 7 vagy 8 énekhangot használhatunk, ami aztán elég szép visszhangot okoz."

GHOST és BRIAN érdeklődnek mindenfajta hátborzongató zene iránt, és ez meglátszik a folyton változó megszólalásukon is. A debütáló *'Eclipse'*-től a legutóbbi *'Disease'*-ig hangzásuk megkeményedett. Az alapvető hiba(?) a munkájukban lényegében ugyanaz maradt: ezek az emberek a vágóhídon érzik magukat.

„A számok a szövegre és a zene által keltett atmoszférára épülnek. Kivétel ezalól a 'Room 213', amit a vokál samplerek tesznek karakteressé. Korábban már mondtam, hogy a horrorfilmek nagy hatással voltak ránk, de most már elegünk van ebből az egész lövöldözősdiből. inkább nézünk valami jó dokumentumfilmet, amin pár csávó mindenkit megöl egy McDonaldsban, vagy ilyesmi."

„Ez a pusztuló társadalom, ez csodálatos. Ez a G.G.F.H.: zene a mindennapi pokolban!"– mondja nevetve BRIAN. De valahol az az érzésed, hogy ez nem vicc. *„Az 'Eclipse'-t akkor csináltuk, amikor nagy volt Amerikában a sátánista rémület, a 'Disease'-t pedig akkor, amikor JEFFREY DAHMER szépen lelepleződött. A koncertekkel ugyanaz a célunk mint a SKINNY PUPPY-nak, hogy a kölyköknek ne kelljen embert ölni ahhoz hogy elengedhessék a fantáziájukat, egyszerűbb, ha eljönnek és megnéznek minket."*

„Nagyon szívesen turnéznánk együtt a PITCHSHIFTER-rel és a GODFLESH-sel. Tudom, hogy mind a két banda nagyon sok gitárt használ, ellentétben velünk, de ez lenne a legerősebb show ezen a bolygón. Vagy egy fellépés a COIL-lal, oh istenem az lenne ám ámulatba ejtő..."

GLOBAL GENOCIDE FORGET HEAVEN. Ahogy BRIAN mondja: *Zene a mindennapi pokolban.*

DIE KRUPPS

A FINAL REMIXES története

Az 1994-es év kétségkívül a legsikeresebb év a DIE KRUPPS számára az együttes fennállása óta. A zenekar, JÜRGEN ENGLER vezetésével elkészítette a *„II.–The Final Option"* című lemezt, melyben elég sok metal-elemet használtak, így sokkal populárisabb hangzást érve el. LEE ALTUS-nak (ENGLER mellett ő a másik szövegíró) köszönhetően az Industrial/EBM/Techno stílusból – mely azért a *„I"*-on sem volt már annyira egyértelmű – átváltottak egy kicsit keményebb, jóval több gitárt használó stílusra, mely siker és népszerűség szempontjából egyáltalán nem volt rossz húzás. A rajongók nagyobb része így is elfogadta a DIE KRUPPS-ot, sőt a headbangerek is kezdték felfedezni őket, így lett a banda az új média-kedvenc. A sikert mi sem bizonyítja jobban, mint, hogy a DIE KRUPPS turnéja végig teltházas volt és az MTV német közönsége a *„To The Hilt"*-et választotta kedvenc nemzeti klipjévé.

Erre JÜRGEN és LEE nagyon felbátorodtak és kitalálták, mi lenne ha készítenének 3 vagy 4 remixet egy EP-re, amelyek a DIE KRUPPS legkülönbözőbb arcait mutatnék a punk, a hardcore, a gothic és a rap stílusok felhasználásával. Semmiféle sémát, vezérvonalat nem akartak használni, egyszerűen szabadon akartak a legkülönfélébb stílusokban zenélni. Aztán kitalálták azt, hogy játszanak olyan zenészek, akik igazából is az adott stílust művelik (például ANDREW ELDRITCH a SISTERS OF MERCY-ből volt az első, akit felkértek, vagy CHARLIE CLOUSER a profi stúdiómérnök, aki többek között a PRONG-ot és a NIN-et is segítette). Ahogy az egész egyre jobban kifejlődöt JÜRGEN tett egy – a lemez szempontjából – jelentős felfedezést:

„Éppen a lemezboltokat jártam, hogy megvegyem az új PRONG EP-t a 'Snap Your Fingers, Break Your Back'-et, mert hallottam, hogy érdekes techno remixek vannak rajta, de az égvilágon sehol sem találtam. Ekkor eszembe jutott, mennyire haszontalan ez a forma (EP) a jelenlegi piacon. Mindenki a hosszabb CD-ket veszi és ez természetes. Így elhatároztuk, hogy csinálunk egy teljes hosszúságú remix albumot, amely szó szerint mindenkihez szól. Ekkorra más a GUNSHOT, JEFF WALKER (CARCASS), PHILLIP BOA (VOODOOCLUB/VOODOOCULT), JIM MARTIN (ex-FAITH NO MORE) és JULIAN BEESTON (ex-NITZER EBB) is csatlakozott az új projecthez és úgy egyeztünk meg, hogy mindegyikük csinál két remixet. Azért gondolkoztunk, kiket vonhatnánk még be a buliba, hogy fejlesszük és szélesítsük a színvonalat, másrészről az egész szinte önmagától fejlődött és ez érthető a zenészek sokfélesége miatt. Főleg azért is, mert kezdett terjedni a dolog a zenészek közt és egyre többen szóltak, hogy ők is beszállnának. Azért kellett visszanyúlni a 'I'-hoz és öt régi számot felhasznáni, mert lassan több zenekarunk volt, mint feldolgozandó számunk. Eredetileg ugyanis csak a 'Final Option' számait akartuk felhasználni. Nagyon örültünk a sok jelentkezőnek és minegyiküknek szerettünk volna lehetőséget adni. Sajnos egy-két remix így sem került rá a lemezre pl: BIOHAZARD, PRONG, SEPULTURA, BILLY MILANO (M.O.D.), DAVE LOMBARDO (ex-SLAYER), BELA B (DIE ÄRZTE) és KARL BARTOS (ex-KRAFTWERK). Azért remélem, hogy egy-kettő legalább MCD-n meg fog jelenni."

(Így meg is jelent a *„Bloodsuckers"* DOUBLEMCD-n a BIOHAZARD és a HOUSE OF PAIN feldolgozásában.)

Köszönet MARCUS SCHLEUTERMANN-nak

Az már maradjon az én személyes véleményem, hogy a *„Final Remixes"* sokkal nagyobb siker lehetett volna, ha a zenészeket nem csak remixelésre, stúdiómunkára kérik fel, hanem 'engedik' őket szabadon, saját módon játszani. Ezalatt persze teljes áttdolgozást értek, valami olyasmit, amit a Revco vagy a Gunshot is csinált. (Gondoljunk csak bele mekkorát üthetett volna, ha a *„Fatherland"*-et a SISTERS OF MERCY énekese énekelte volna.)

NUMB — WASTED SKY

A Numb egy talán nem túl ismert zenekar Kanadából, mely már közel 8 éve törekszik dobhártyáink berepesztésére. Ezt a célt mintha a legújabb lemezükön a *'Wasted Sky'*-on elfelejtették volna. A recsegés, ropogás, zakatolás és a szó szerint fülrepesztő dörgés megszűnt, helyébe kellemes melódiák és vokálok kerültek. A gitárok is 'hallgathatóbbá' váltak, úgyhogy az egész sokkal könnyebb lett mint pl. a *'Death on the Installment Plan'*. Ennek ellenére a Numb már meglévő erős státuszát ez a lemez is csak erősíti.

A változás talán az új énekesnek is köszönhető, amit Don Gordon, az együttes frontembere a következőképpen magyaráz: *„A régi énekesünkkel személyes problémáink voltak, így elhagyta a Numb-ot, hogy saját zenekart alapítson."*

A változás ellenére a *'Wasted Sky'* kimagaslóan remek album lett, pedig elég nehéz lehetett találni egy olyan embert, aki pont passzol a Numb elvárásaihoz.

„Ezt én nem így gondolom – mondja Don. Én tudom, hogy mit akarok, és hogy mit várok el egy énekestől. A dolog úgy áll, hogy a zenekar tulajdonképpen tőlem függ, de ettől még én szeretek különböző emberekkel dolgozni. Ez segítség nekem abban, hogy egy bizonyos dolgot más szemszögből is megvilágíthassak. Ez az előny nincs meg akkor, ha egyedül dolgozom. Számomra a zenélés a határozottságot jelenti, önbizalmat ad nekem. Olyan ez, mint amikor először kipróbálsz valamit és utána nem bírod ki, hogy ne csináld többet. Másrészről a zene már teljesen hozzátartozik a mindennapi életemhez."

Ezek a dolgok az új lemez szövegeiből tökéletesen kitűnnek. Amik egyébként fenyegető, veszélyes és sötét képet festenek a világról és annak jövőjéről, mely egyre inkább az erőszakba torkollik.

„Azért ez nem egészen így van. A 'Wasted Sky' a virtuális valósággal és a technikával való erőszakos visszaélésekről szól. Az egész téma elég triviális. Szerintem az emberiség a legtöbbet olyan helyekről kaphatna és nyerhetne, amelyekről még nem is álmodott. Például azt mondják: ha a az ember már igazán nem tud mit kezdeni magával, csinálhatja a virtuális sexet. Kérdem én: mi a baj az igazival?

Ha valaki az 50-es évek zenéire vagy filmjeire tekint, észreveheti, hogy az akkori elképzelés a jövőről mára valóság lett. Például az emberek Észak-Amerikában helikopterrel járnak dolgozni. Meg vagyok róla győződve, hogy a technika jövőjét, nevezzük ezt Cyber Space-nek, meg fogják alkotni. Ez az idő eljön, csak talán nem olyan formában, mint ahogy ma azt az ember elképzeli. A legtöbb ember nagyon szűk látókörűen gondolkodik arról, hogy a technika fejlődése mennyire érinti őket. Egyszerűen eszükbe sem jut, hogy ez a fejlődés hova vezethet. Az új albumunkról a 'Wasted Sky' című szám foglalkozik ezzel a témával. Más számok mint pl. az 'Ophelia' a szellem sötét oldalairól és a lelki problémákról szól, míg a 'Blood' a szerelmi kapcsolatokról. Ez a dal szerintem a legjobban 'felfogható' a hallgató számára. Úgy gondolom, hogy alapjába véve elég érdekesre sikerült az új lemezünk. Számomra nem egy tipikus Numb lemez született, hanem egy lehetőség a továbblépésre, a folytatásra."

Mint már említettem ezen a lemezen sokkal kevesebb zajeffektus hallható mint az előzőeken.

„Az embernek mindig kell új dolgokkal próbálkoznia. Nagyon élvezem a hangok örökös manipulálását, mert ezzel mindig új és új zajok születnek. A 'Death on...' elkészítésekor elérkeztünk arra a pontra, ahol már nem bírtuk tovább torzítani a hangokat, szóval onnan már nem vezetett tovább út. (Aki halgatta az tapasztalhatta.) A zenének mindig biztos struktúrákat kell követnie, a zene maga egy struktúra. Én egyáltalán nem akarok ipari vagy zaj zenét csinálni. (Mégis sikerült) Van épp elég ilyen típusú banda. Van aki azt mondja, hogy a 'Wasted Sky'-al zeneileg kettőt léptünk vissza! Számunkra ez inkább előrelépés. Ez az amit a Numb mindig is csinált, a valóság egy pillanatának megörökítése."

Arra a kérdésre, hogy nincs-e valamilyen félelmük amiatt, hogy veszítenek egy-két rajongót a vátozás miatt, Don így válaszolt: *„A rajongótábor az együttessel együtt növekszik. Például itt van ez az új német gothic-őrület. Mindig jönnek új emberek akik a már ilyen régen lekopott dolgokat megszeretik és ezzel újra előkotorják őket akaratlanul is. Ezzel azt akartam mondani, hogy mindig a közönségtől függ az, hogy éppen mi fut. A Numb ettől még Numb marad. Aki már régóta figyel és hallgat minket, annak ez a változás a zenénkben nem okoz gondot."*

A *'Wasted Sky'*-t sem egy normál stúdióban vették fel, hanem egy kibérelt raktárcsarnokban. A változasok ellenére a producerük a régi maradt: Ken Marshall.

„Nem értem azt a sok zenekart, aki olyan rengeteg pénzt és időt fordít a lemezére. Nekünk alig kellett egy hónap és az anyag kész volt..."

A koncertturnéról már bizony lemaradtunk, egyébként sem volt Budapesten, de azt hiszem a tavalyi év végén és a '95-ös év elején zajlott a dolog.

„Sajnos nincs elég pénzünk ahhoz, hogy a show-t úgy megcsináljuk, ahogy azt elképzeljük. Ha ez megvalósulna, mindent élőben adnánk 6-8 zenésszel a színpadon. Nem is kell mondanom, hogy DAT-ot nem használnánk. Ebben a helyzetben sokkal közelebb kerülnénk a közönséghez. A pénz egyenlőre hiányzik, de talán majd legközelebb!"

Hogy aztán megvalósult-e a dolog, azt csak az tudhatja, aki látta őket élőben. Szerencsés ember.

(forrás: Oliver Schütte, New Life)

VOMITO NEGRO

A név – Vomito Negro – latinul annyit tesz: fekete hányás, amely a sárgaláz utolsó stádiumát jelzi.
„Ez az utolsó állapot halállal végződik, méghozzá elég csúnyán, az ember ugyanis kihányja a rothadásnak indult beleit és egyéb belső szerveit.” – magyarázza Guy Van Mieghem a belga Vomito Negro egyik fele. 1983 óta ő és Gin Devo alkotják az együttest. Van Mieghem hozzáteszi, hogy nevük kapcsolatban áll egy görög időkből származó ősi átokkal, mely hasonló sorsra juttat, mint a sárga láz, szóval elég visszataszító és undorító.
Van Mieghem 14 évvel ezelőtt próbálkozott először zenével egy punk/new wave bandában, nagyon kevés sikerrel. *„Soha senki nem írt rólunk egyetlen sort sem!”* – teszi hozzá Guy. Miután a banda a szokásos zenei nézeteltérések miatt feloszlott, Guy megalapította a Vomito Negro-t. A zenekar mindig megpróbálkozott különbözni európai társaitól, amely mellesleg sikerült is nekik, hisz hangzásuk egyedi és még csak utánzóiról sem hallottam. Szövegeik a nagyvárosi életről, később a környezetvédelemről szólnak, ellentétben a szokásos cyberpunkkal vagy a mocskolódó stílussal.
„Úgy gondolom, fel kell nőni a dalhoz, amit írsz. Úgy értem, hogy először csak példákat merítesz azoktól a bandáktól, akik befolyással vannak rád – és ez természetes – de ezen túl kell lépni és azt kell adni, ami belülről jön.”
A Vomito Negro dalszövegeire nagyon jellemző a humanizmus és az irónia (Pl. *„Wake up smell the 90's”* / *„Kelj fel és szagolj bele a 90-es évekbe”*). Guy életében a környezetvédelem is fontos szerepet játszik:
„Hivatalos és aktív tagja vagyok a belga Greenpeace-nek és büszke vagyok rá, hogy kapcsolatban állok ezzel a szervezettel. Nem szeretem azokat az embereket, akik összemocskolják a természetet, egyetlen világ van és ha elpusztul, már nem lesz visszaút. Ha így megy tovább az ember nemcsak a földet, hanem az egész világegyetemet el fogja pusztítani!”
Guy: *„Az elején nagyon behatárolt módon tudtunk dolgozni, ugyanis a felszerelésünk elég régi volt. Ez lelassított minket és csökkentette a lehetőségeinket. Most saját stúdióm van elég komoly felszereléssel, így az egész sokkal könnyebbé vált. A stúdióm neve 'VZW The Soundfactory', főleg fiatal bandák számára tartom fenn, itt ők első osztályú felvételeket készíthetnek.”*
Guy szerint az a jó, ha az együttes mindenki számára nyitott, bárki részt vehet benne. Így történt az, hogy Luc Van Acker (RevCo), Chrismar Chaell (A Split Second), Ludo Camberlin (Poesie Noire) és Slin Tompson (Psyche) is közreműködtek a felvételek elkészítésében. Guy és Gin elég erős kapcsolatban állnak Dirk Ivens-szel (ex-Klinik, Dive) és Van Mieghem sógorával Mario Vaerewijck-kel (ex-Insekt).
„Az igaz, hogy Mario a sógorom, hisz a nővéremmel él. A Blok 57 (Dirk+Guy) pedig egy éjjel keletkezett, amikor is Dirk és én arról beszégettünk, hogy ki kéne már törni a megszokott napi munkából, amit a Klinik és a Vomito jelentett nekünk.”
A Blok 57 a német Zoth Ommog-hoz szerződött le és a hasonló című debütáló lemezüket 1991-ben adták ki. Azóta megjelent a *„Mean Machine”* maxi és egy új cd, amit Guy többedmagával készített el, a címe *„Animals On Speed”*. 1990-ben a Vomito is az Antler Subway-hez szerződött le, csatlakozva az addigra már Dirk Ivens nélküli Klinik-hez.

A Full Dynamic Range Guy és Gin egy másik formációja. *„Az ötlet onnan eredt, hogy olyat akartunk csinálni, ami tökéletes ellentéte a Vomito-nak, nem kemény, hanem lágy zenét, minél több lazább, elszállósabb hanggal.”* Az első F.D.R. cd (*„Lost Genertaion”*) anyaga 1992 júliusa és szeptembere között készült el és hallható rajta két felvétel amin közreműködik a Minister Of Noise.
„A Minister Of Noise-zal azért dolgoztunk együtt, mert pár évvel ezelőtt turné manager voltam egy európai KK turnén, ami 2 hónapig tartott és 35 fellépést foglalt magában. Ennyi idő alatt az ember jól megismeri az utitársait és Jerry-vel nagyon jól együtt lehetett dolgozni. Elhatároztuk, hogy csinálunk valamit. Pár hétre Belgiumba jött és néhány számot felvettünk, ennek az eredménye a F.D.R.”

Van Mieghem elszenvedett egy-két balesetet az elmúlt években, a legveszélyesebb egy autóbaleset volt, melyben bal kezét majdnem teljesen elveszítette. *„50%-ban rokkant vagyok a bal kezemre: 32 helyen tört el, ebből 12 nyílt törés és a csuklóm teljesen széttört. Az orvosok megcsinálták valahogy, de soha többé nem tudom mozgatni. Lesz egy operációm az év végén* (1994-ről van szó)*, a hüvejkujjamba tesznek egy új izmot, és pár ideget a csuklómba, mert a bal kezemmel még nem érzek semmit. Így aztán lesz még egy-két fájdalmas napom.”*
A következő részlet idézet Guy Van Mieghem '95 áprilisában írt leveléből, amely részben kérdéseinkre adott válasz, részben pedig Guy üzenete a 'rajongóknak'.
„Az ok – amiért a Vomito Negro nincs reflektorfényben – egyszerű. Vettem egy házat, amit újjáépítünk az egész Vomito stúdióval együtt. Úgy gondolom ennek befejezése 2 egész évet igénybe vesz majd. Így az elkövetkezendő időben valószínüleg semmi sem jelenik meg, amiben közreműködök. Röviden: 2 teljes évre leállunk a zenéléssel.
El szeretném még mondani, hogy jól vagyok, a fájdalmaim elmúltak és a házam újjáépítése után újra készen állok majd arra, hogy merényletet kövessek el a dobhártyáitok ellen a zenémmel és a szövegeimmel, melyekben a természetre, a környezetszennyezésre és az emberi gyarlóságra koncentrálok.
Köszönöm a 'rajongóknak' és a barátaimnak, hogy segítettek a balesetemet követő nehéz

The Prodigy

The Prodigy

Az együttes frontembere Liam Howlett kezdte az egészet még 1989-ben. Akkoriban – állítása szerint – hip-hop Dj-ként munkálkodott, így találkozott a breakbeat stílussal, ami máig jelentősen befolyásolja a Prodigy megszólalását. Nagyon tetszett neki, ahogy egyes zenekarok összekapcsolták a beat zenét az acid/technoval. Mivel a hip-hop nagyon „elfeketedett" és kiutálták a fehéreket ebből a stílusból (azt hiszem, itt arról volt inkább szó, hogy a feketék jobban értenek hozzá) Liam elfordult az egésztől és elkezdett érdeklődni a techno és a breakbeat keveréke iránt.
1991 elején ismerkedett meg Londonban Keith-el és Leroy-jal, akik együtt laktak Liam akkori barátnőjével. A fiúk úgy látszik mindent megosztottak egymás közt... Ezen a lányon keresztül jutott hozzá Keith és Leroy, Liam pár demofelvételéhez és annyira megtetszett nekik, hogy felajánlották, táncolnak a színpadon Liam zenéjére. Egyik ilyen fellépés alkalmával ismerték meg Maxim-ot és megkérdezték tőle, nincs-e kedve felvenni a mikrofont és énekelni. Na, így született meg a Prodigy.
Az említett fellépéseknek akkora sikere volt, hogy 1992-ben megjelenhetett az első cd, amit Liam tulajdonképpen teljesen egyedül csinált a szobájában. Az *„Experience"* egy nagyon gyors, nagyon izgalmas, energikus breakbeat-techno album lett, aminek következtében a Prodigy név is egyre ismertebbé vált. Hatalmas a különbség a két cd, az *„Experience"* és a '94-es *„Music For The Jilted Generation"* közt. Liam elmondása szerint ez főleg annak köszönhető, hogy lecserélte az egész felszerelését. De a különbség azért nem csak ebben keresendő. Hiszen mindjárt a második számban közreműködik a Pop Will Eat Itself, amely azért nem e műfaj elkötelezettje. Így kerül egy kis gitár a *„Their Law"* című számba.

Liam: *„A PWEI-fel nagyon jóban vagyunk, és egyszerűen csak növelni akartam a hangzás változatosságát, nem akartam újra egy sima breakbeat lemezt csinálni. Más számban is kísérletezgettünk, például a '3 kilos' címűben, amely elég nyugodt, talán egy kicsit unalmas is. A 'One Love' és a 'No Good' is olyan stílusú számok, amilyeneket azelőtt soha nem írtam."*
Hogyan születnek a számok?
„Általában egész nap a hangszereim mellett ücsörgök és megpróbálok valami olyan hangot kicsikarni belőlük, amilyet még soha nem lehetett hallani. Aztán valahogy összeillesztem ezt a 'feltalált' hangot egy háttérben futó alappal, így aztán hamarosan összeáll az egész."
A *„3 kilos"* a lemezen fontos szerepet tölt be, ugyanis az ún. *„Narcotic Suite"*-nak az első darabja: *„A 'Narcotic Suit'-tal azt próbáltam meg kifejezni, hogy különböző drogok mennyire különbözően hatnak. A '3 kilos' még csak amolyan lágy, mintha valamit elszívtál volna, a 'Skylined' viszont már gyorsabb és keményebb, ahogy a szíved is egyre gyorsabban ver, a 'Claustrophobic Sting' pedig az ecstasy klausztrofóbiás hatásáról szól. Hogy használok-e drogokat? Hát... az az igazság, hogy '92-ben a kezdeteknél még a 'Charly' single megjelenéséig elég sokat szívtunk mindannyian. De akkor úgy gondoltuk, ha valamit komolyan akarunk kezdeni a zenéléssel, akkor abba kell hagynunk. Azóta nagyon keveset szívok, és a 'Narcotic Suite'-tal sem a drogokat akarom propagálni."*
A rave partyk drogproblémája egyébként elég régóta szálka a kormány szemében. Ezért megpróbálják megakadályozni az ún. outdoor-rave partykat (szabadtéri), amelyek általában ingyenesek. A törvény ugyanis kimondja, ha például legalább hat autó egy sorban halad, amelyeben legalább tíz ember ül, a rendőröknek joguk van átkutatni őket, merthogy bejelentetlen gyűlésről van szó. Aztán olyan törvény is érvényben van, amely maghatározza egy zenei rendezvény hangerőszintjét. Liam-ot és a Prodigy tagjait persze nagyon idegesíti ez az egész.
„Már egy tucatszor próbálkoztunk különböző

tiltakozásokkal, hogy a ravereket felélesszük, hogy tumultust rendezzenek. Ebben az évben minden outdoor-rave party elmaradt, mindent csak a klubokban lehetett megtartani."
Mindennek ellenére – véli Liam – a rave kultúra megmaradt, fejlődik és továbbra is befolyással van az egész fiatal nemzedékre.
„Gondold csak meg! Tudsz még egy olyan stílust a technon kívül, ami ennyi fiatalt összehoz? Én nem tudok. És lassan a többi emberre is hatással lesz. Az a generáció, amelyik most a rave parykra jár, az fogja később gyakorolni a hatalmat. Ez ugye elkerülhetetlen. Ők az elhagyott, bűnös generáció. Róluk és nekik írtuk ezt a lemezt."
Ha ez így van, akkor nem nézhetünk túl nyugodt szívvel a jövőbe!

(Forrás: Intro)

LAIBACH

NATO

A LAIBACH 1984 óta tagja a NEUE SLOWENISCHE KUNST-nak (NSK~ÚJ SZLOVÉN MŰVÉSZET), ami egy művészeti egyesület, alapítótagja még az IRWIN művészeti csoport és a NOORDUNG színházi szárny.
Miután az Egyesült Nemzetek vonakodott beavatkozni az egykori Jugoszlávia területén folyó háborúba, megszületett az elhatározás az NSK államának létrehozására, egy államéra fizikai vagy földrajzi határok nélkül, amely békésen létezik egyidejűleg mindenütt, bármely más államban vagy azon kívül. Annak ellenére, hogy az NSK, mint állam csak elméletileg létezik, saját útlevele *(a legtöbb országban az útlevél és az igazolvány ugyanaz)* és tényleges követségei vannak szerte a világban, jelenleg már Moszkvában és Berlinben is. Fontos tudni azonban, hogy az NSK állampolgárság nem jelent azt, hogy az ember tagja az NSK művészeti csoportnak is. A LAIBACH szóvivője – IVAN NOVAK – további magyarázatokat ad:
„Az NSK '84-ben alakult, magába olvasztva olyan csoportokat, amelyek bár különböző médiákat választottak működési területként, szellemiségükben azonban egyek voltak, és a közös cél érdekében egy magasabb szinten működtek (és működnek ma is) együtt. Az NSK egy kötetlen szervezet, bizonyos alapelvekkel és tervekkel. Mindig is volt egy állami struktúránk anélkül, hogy tisztában lettünk volna ezzel. A LAIBACH-ot mindig is izgatta a művész és a közönség közötti kapcsolat, főleg a művészi szabadság kifejezésének szempontjából. Ezt a kapcsolatot próbáljuk meg definiálni. A művészet függ a hatalmon lévő rendszertől: nyugaton – amely magát mint a művészi szabadság világát propagálja – éppúgy rabszolgája a piacgazdaságnak, mint keleten az ideológiai rendszereknek. Keleten nem tudtunk a művészetből megélni és az általunk használt nyelvnek többrétegűnek/többértelműnek kellett lennie, hogy a cenzúrát kijátszhassuk. Úgy határoztunk, hogy csak egyetlen módon maradhatunk tiszták, ha megalapítjuk saját államunkat – a szociális szobrászat, a művészi aktivitás egy fajtáját."

Ki határozza meg az NSK törvényeit?

„Jelenleg az NSK egy utópikus állam, nincsenenek pontos törvényei. Mi is csak állampolgárok vagyunk, mint mindenki más – mi vagyunk Frankenstein, aki életet adott neki (az NSK-nak). Az NSK felépítése nincs kőbe vésve, vannak új munkatársak, de az összes eredeti tag jelen van még mindig. Az állam nem kizárólag szlovén, mindenki számára nyitva áll az állampolgárság lehetősége. Nincsenek különleges kikötések, annak ellenére, hogy hivatalos útlevelünk van. Az egész állandóan fejlődik, egy banki és információs rendszeren dolgozunk, egy alkotmányon és talán még választások is lesznek. Jelenleg követségeket nyitunk szerte a világon és útleveleket állítunk ki."

Milyen visszajelzéseket kaptok? Milyen a fogadtatás?

„Csak annyit mondok, hogy nem mi vagyunk a világ legkisebb állama, 1500 állampolgárunk van és ez több mint a Vatikáné. Havonta 20-30 útlevelet állítunk ki és ez a szám csak nő."

Működnek egyáltalán ezek az útlevelek?

„Az emberek már használják őket, néhányuknak jó oka van rá. Adtunk útlevelet boszniai művészekenek és azt mondják, hogy az NSK igazolvánnyal sokkal könnyebben jutottak át határokon, mintha sajátjukat használták volna. Sok új állam jön létre, ahol a határ nincs hivatalosan jelölve. Az útlevél annyira valódi, amennyire kihasználod: a határőrök nem sokat tehetnek ellene, de ha nem tetszik nekik megmutathatod a sajátod. Ha elveszik tőled örömmel pótoljuk azt."

Mi történik az eredeti állampolgárságoddal, ha csatlakozol az NSK-hoz?

„Jelenleg dupla állampolgáságú lehetsz, csak addig vagy az NSK tagja, amíg akarod; kezelheted, tréfaként. de használhatod komolyan is."

Mit gondoltok a nacionalizmusról, most, hogy saját államotok van?

„A mienk határok nélküli állam, tulajdonképpen egy tudatállapot. Nem nemzeti paradigmákon vagy faji előítéleten alapul, akárki csatlakozhat, addig, amíg az alapelveket meg nem sérti. A nacionalizmus is játszhat pozitív szerepet – úgy mint a drogok vagy az alkohol – egy bizonyos pontig egészséges, csak az arányt kell megtalálnod."

Milyen volt a „Nato" fogadtatása?

„Vannak akik azt mondják, a *'Nato'* szakítás a korábbi munkáinkkal, de szerintem a LAIBACH felvételei tökéletes sort alkotnak, amibe a legutóbbi album is beletartozik."

Miért használtok olyan közvetítőcsatornát, mint a pop zene?

„A pop még mindig erőteljes terület, minden más média a saját területén belülre korlátozódott. A popnak vannak bizonyos szürke területei, ahol a feladatokat komolyabban lehet venni. Vannak, akik komolynak tartanak bennünket, mások veszélyesnek és felforgatónak; ez csak a pop média sajátossága. Ha mindezt színházi kereteken belül tennénk, csak mint egy színházi csoportot kezelnének minket."

Jellemzőek a feldolgozások az együttesre. Miért választjátok ilyen gyakran azt a megoldást, hogy más embereken keresztül közvetítsétek az üzeneteket?

„Nem tartjuk fontosnak, hogy teljesen eredeti dolgot csináljunk hiszen nincs semmi, ami azelőtt már ne lett volna. A pop zenében nincs semmi eredeti, például mi újat tudsz egy gitárral csinálni Jimi Hendrix után? A pop még mindig létezik, mert az ipar újra feldolgozza hulladékot. A technológia csak újra aktuálissa teszi azt. A techno és a kísérleti zenék a század elejétől kezdődtek, STOCKHAUSEN-től MORODER-ig, hogy a KRAFTWERK-et ne is említsem, úgy néz ki ők voltak az utolsó nagy német klasszikus zeneszerzők. Az újszerűség remek dolog, mert ritkaság. A popnak szüksége van 'történelemre', amiből táplálkozik, mi megadjuk ezt a 'történelmet' és ujjraértelmezzük azt, egy új arcát fedve fel. Az *'In The Army Now'* szövegét részben megváltoztatuk és ez egész új tartalmat adott neki. Nincsenek előítéleteink a populáris zenékkel szemben, mindent felhasználunk egy komplexebb kép érdekében."

Látsz-e olyan pontot, amikor már nem fogtok zenélni?

„Az igazat megvallva soha nem tekintettük munkásságunkat kizárólag zeneinek, a zene csak egy az érdeklődési területeink közül. Szeretjük a zenét, mint a kifejezés egy nyelvét, de nem akarjuk tevékenységünket egy működési területre korlátozni. Minden területnek van politikai háttere. Megmutattuk, hogy a QUEEN lehet egy nagyon is politikai beállítottságú együttes, csak lefordítottuk a *'One Vision'*-t németre és máris mint politikai dal funkcionált. A zene már nem a felszabadítás/felszabadulás egyik formája, de egy nagyon hatékony módja az ifjúság befolyásolásának/ellenőrzésének, másként hogyan magyarázhatnád az MTV-t?"

Ha a zeneipart ily módon szemlélitek, hogyan definiálnád a ti szerepeteket benne?

„A LAIBACH egy hiba a rendszerben – egy vírus, ami különböző alakokat ölt. Azt szoktuk mondani, hogy a pop zene birkáknak való és mi birkáknak öltözött farkasok vagyunk. Bőrt sokszor cserélünk, de igazi természetet soha!"

(MFTEQ)

SHEEP ON DRUGS

Kiábrándulva a szerelemből és a nyárból, Lee (gitár, samplerek) és Duncan (ének) – a legutóbbi kémiai anyag és a 12” vinyl elborult agyú rajongói – céltalanul lődörögtek klubról klubra, felkeltvén ezzel a kiéhezett klubtagok érdeklődését. *„Ők a kábítószer bárányai (sheep on drugs)”* – gondolja Duncan.

1991 ősz, London
Love Ranch, Brain Wag, Hard Club, Kinky Gerlinky... Duncan a rendkívüli showman végigportyázik London híresebb színpadain. A vad, megszállott performance-ek zavarba hozzák az általában hűvös és egyedül ténfergő klubtagokat.

1991 november
A Sheep On Drugs leszerződik a Rhythm King alternatív kiadójához a Transglobal-hoz. A debütáló single: *„Drug Music/Catch 22”* félelmetes keveréke a post-punknak és a nyomasztó techno ritmusoknak.

1992 január
„A zenét a közönségnek csináljuk, ők a ‘kábítószer bárányai’ . Mindenki a ‘kábítószer báránya’, mert mindenkinek van drog-függősége, lehet ez TV, cigaretta, könyvek, akármi. És mindenki ezek báránya, hiszen senki nem lóghat ki a sorból, mindenki benne van a csordában”

1992 március
A Sheep On Drugs megjelenteti a második single-t, melyen a *„Motorbike”* és a *„Mary Jane”* hallható. A lemez egy igazi, kiadós utazásra visz áthaladva a punk, az indie és a rock hagyományokon. A *„Motorbike”* hetedik helyet ért el az indie charts-on és a hét lemeze lett a Melody Maker listáján.

1992 június
A Sheep On Drugs egy saját turnéval folytatja őrült száguldását, melynek irónikus címe: *„The Flaming Church Of Baby Jesus”* (magyarra kétféleképp fordítható: *„A Kis Jézus Ragyogó / Lángoló Temploma”*). A show állítólag megdöbbentő és semmivel össze nem hasonlítható volt... A harmadik single a *„Tv Usa”* június 22-én jelent meg. Ettől kezdve Lee-nek és Duncan-nek öltözött rajongók városról városra üldözték a Sheep On Drugs-ot a turné alatt. A *„Tv Usa”* kilencedik lett az indie charts-on.

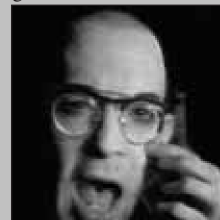
1992 augusztus / szeptember / október
A Sheep On Drugs stúdióban van, hogy összehozzák debütáló lemezüket, de szakítanak időt arra is, hogy a Young Gods-nak és Meat Beat Manifesto-nak besegítsenek. Az egész Sheep On Drugs dolog olyan, mint egy időzített bomba és senki sem tudja felrobbant-e már vagy sem... Ekkor a Sheep On Drugs fontos lemezszerződést köt az Island Records-szal.

1993 március
„15 Minutes Of Fame” – a duó első kiadása az Island-en keresztül. A single a Melody Maker és a New Musical Express listáján a hét szólólemeze lett. A Sheep On Drugs saját fan clubja, a Drug Squad naponta 50 levelet kap a rajongóktól, melyek gyakran tartalmaznak fotókat is. Ez az őrült rajongás késztette arra Lee-t és Duncan-t, hogy a fotókat felhasználják a lemezborító készítéséhez. (A *„15 Minutes Of Fame”* borítóján csak rajongók arcai láthatóak.)

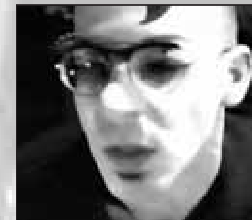
1993 március 31.
A régóta várt *„Greatest Hits”*, az első nagylemez kiadása.

1993 október
A második single az Island Records-on keresztül: *„From A to H and back again”*. Folyik a tagok istenítése „Duncan és Lee sztároknak születtek” stb.

1994
A Sheep On Drugs folytatja az őrületet a *„Let The Good Times Roll”*-lal, amit a május 31-ei *„On Drugs”* nagylemez követ, ami már kevésbé energikus, de annál inkább sajátosabb és igényesebb kidolgozású.

Folytatás?
Erről kérdeztük Richard Hutchison-t az együttes managerét, aki – akár hiszed, akár nem – itt járt kis városunkban, Győrben. Itt tartózkodásának oka a Mediawave Nemzetközi Filmvesztivál volt, melyet egyébként már 5. alkalommal rendeztek meg, nagy sikerrel. Az egyik fődíjat – a Magyar Mozgókép Alapítvány díját – és a közönség díját a *„The Secret Adventures Of Tom Thumb”* (*„Hüvelyk Matyi Titkos Kalandjai”*) nyerte el, mely filmnek Richard Hutchison a proucere. Utazásáról Lez Hutchinson-tól – a Drug Squad vezetőjétől – értesültünk, akinek ezúton is szeretnénk köszönetet mondani. Megadta a hotel címét, ahol fel tudtam hívni Richard-ot és megbeszéltem vele egy találkozót.
A találkozóra többek között hasznos információkat és a Sheep On Drugs legújabb, ezidáig senki által nem hallott felvételeit hozta magával. A címek: *„Joe Cool; X Lover; Dead Lucky; Come Fly With Me”* . Az együttes ősszel fogja megjelentetni legújabb lemezét, és az említett négy számól ítélve ez is ugyanolyan kurva jó lesz, mint az eddigiek. Nagyon szeretnének fellépni Budapesten is, jó lenne, ha a Liquid Limbs-szel össze tudnák hozni a dolgot (e célból adtunk neki egy *„Transparent Hole”* kazit – reméljük a Liquid ezt nem bánja). Sokat nem tudtam beszélni Hutch-csal, volt egy csomó dolga, amellett, hogy az ő filmje volt a legnépszerűbb az egész fesztiválon. Egy-két kérdést tudtam csak feltenni, amúgy is elég idétlenül mentünk a beszélgetésre.
A Sheep On Drugs otthon dolgozik a bristoli házukban, ott van a stúdió is, és semmilyen más zenét nem hallgatnak a sajátjukon kívül. A *„Tom Thumb”* című filmben kétszer 10 másodperc Sheep On Drugs-ot hallhatunk alig felismerhetően és még közreműködnek a *„Young Americans”* című filmben is, amelyben három szám hallható a *„Greatest Hits”*-ről. Ja, azt, hogy az új lemez címe mi lesz, még ők sem tudják...

(Köszönet: Lez Hutchinson és Ritchard Hutchison)

REVOLTING COCKS

Ez a CHRIS CONNELLY egy meglepően udvarias fazon, ami ellentétben áll azzal a ténnyel, hogy ő a REVOLTING COCKS-ban (ezután csak REVCO) és a MINISTRY-ben is elég meghatározó egyéniség. A skót származásáról azért még árulkodik egy kis finom akcentus, bár már rég leköltözött Kansasba, millió km-re Skóciától.

CHRIS legszerencsésebb zenei megnyilvánulása az elmúlt pár évben kétségtelenül a REVCO. ALIEN JOURGENSEN szerint eléggé máshogy viselkednek a stúdióban amikor REVCO-t vesznek fel és egészen máshogy, mint amikor némileg komoly MINISTRY-t. *„A MINISTRY felcsa-varja az ingujjaidat és beszarsz tőle, míg a REVCO üt!”*

Az már világos, hogy CHRIS igazán élvezi a mély, szatírikus humort és az alkotói szabadságot, amelyek velejárói a REVCO világának. Az együttes az 1985-ös MINISTRY turné alkalmával alakult a belgiumi FRONT 242 segítségével. A tagok RICHARD 23 és PATRICK CODENYS a 242-ből, LUC VAN ACKER a THREE ANGRY POLES-ból és ALIEN JOURGENSEN (ekkor még ő alkotja egyedül a MINISTRY-t). A nevet egy brüsszeli utcai bandától kölcsönözték, amit a 242 tagjai ajánlgattak egyfolytában. Így lett a nevük Undorító Faszok.

„Én akkor még nem keveredtem bele annyira – magyarázza CHRIS – csak annyit tudtam, hogy RICHARD, AL meg LUC mind kurva jó barátok és mindegyiküknek egyezik a zenei ízlése. A REVCO igazából csak idővel vált komoly együt-tessé. Persze ez még ‘85-ben volt. Aztán, ahogy én tudom RICHARD lelépett, majd BILL RIEFLIN és PAUL BARKER került be az együttesbe, akik a THE BLACKOUTS nevű bandából jöttek. Ekkor készült el a ‘You Often Forget’ single. Annak idején szerződtünk le a FINITRIBE-bal WAX TRAX!-hez, és AL-ék ugyanennél a kiadónál voltak. A Southern Studioban találkoztunk először, itt AL azt mondta nekem: ‘Miért nem mész már oda ahhoz a kibaszott mikrofonhoz, vagy tán nem akarsz énekelni?’. A többi már történelem, ahogy azt mondani szokták.” – mondja ez a CHRIS gyerek.

Azután a REVCO megjelentette a *‘No Devotion’* című singlet, amit Chicagoban vettek fel és mixeltek. Ezt követte a *‘Big Sexy Land’*, amely tulajdonképpen az eddig kiadott számokat tartalmazta, na meg persze egy-két újat is. Három számban PATRICK CODENYS is segédkezett, ő adta a szintetikus hangzást. Ezt követte a live album és video, a *‘You Goddamned Son of a Bitch’*, amelyen a csodálatos REVOLTING cicusokkal is megismerkedhettünk. Ezt egyébként ‘87 szeptemberében vették fel Chichagoban a THE CABARET METRO NIGHTCLUB-ban. A felállás JOURGENSEN, CONELLY, ACKER, BARKER és RIEFLIN volt.
Ezután a REVCO önként vállalt szabadságra ment, ugyanis JOURGENSEN és CONELLY a MINISTRY-re koncentráltak, na meg persze különböző más kisebb formációkra mint pl. PROGRAMMING THE PSYCHODRILLRE, amelynek volt egy száma, amiben OGRE (KEVIN OGILVIE a SKINNY PUPPY-ból) is közreműködött. A címe *‘Show Me Your Spine’* volt és a ROBOCOP című film Soundtrack-jén is megtalálható. (de hogy hogy került oda?)

1988-ban jelent meg a 12”-es *‘Stainless Steel Providers’*, amely azután a rá két évre megjelenő *‘Beers Steers & Queers’* albumra került rá. Ezidőtájt kezdett a MINISTRY híressé válni, a LAND OF RAPE AND HONEY turnén ugyanis marha sokan szerepeltek, pl. OGRE az S.P.-ból, TRENT REZNOR a N.I.N.-ből, DAVID Y. a JESUS LIZARD-ból, WILLIAM TUCKER a MY LIFE WITH THE THRILL KILL KULT-ból és MARTIN ATKINS aki aztán nem szerénykedhet, mert éppen a PIGFACE nevű tömegzenekar atyja. A KMFDM akkor még csak kiscipőben járt, de ennek ellenére gyakran csatlakozott a show-hoz. 1989-ben jelent meg egy másik single a REVCO-tól, egy eredetileg OLIVIA NEWTON JOHN szám, a *‘Let’s Get Physical’*. Végül 90-ben meglátta a napvilagot a *‘Beers Steers & Queers’* nagylemez.

„A Beers Steers & Queers-t kurva sokáig tartott felvenni. Főleg azért, mert meg kellett osztani az időt a MINISTRY ,az 1000 HOMO DJ’S és még egy csomó minden közt. Hatalmas nagy menynyiségű anyagot vettünk fel, akkor egyfolytában a stúdióban voltunk és csak játszottunk és felvettünk és játszottunk és... A végén annyi számunk volt, mint az állat! Voltak olyanok, amelyek még egy MINISTRY albumhoz is jók lettek volna. Ekkor azt mondta AL: ‘Te CHRIS, nem akarsz ráénekelni és aztán, majd meglátjuk mi lesz!’ Ha ez nem úgy hangzott mint egy MINISTRY vagy egy REVCO, akkor kitaláltunk valami süket nevet, pl. ACID HORSE, vagy PTP, vagy 1000 HOMO DJ’S. Ha meg más már nem volt, akkor JELLO BIAFRA ráénekelt és kiadtuk, mint LARD.”

A Beers Steers & Queers után CONELLY saját szólólemezeivel volt elfoglalva, így jelent meg 1991-ben a *‘Whiplash Boychild’* és ‘92-ben a *‘Phenobarb Bam-Balam’*. Ebben az időben CHRIS-nek és JOURGENSEN-nek problémái voltak

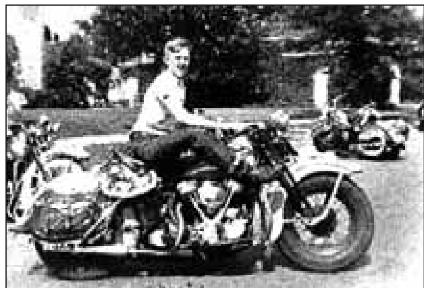

REVCO

egymással, ugyanis Jourgensen zsarnokian uralta a Ministry-t. De a *'Psalm 69'* turnén már ismét jól kijöttek egymással. A turnét követően a banda stúdióba ment, hogy felvegyék az új Revco anyagot.

„Most már nem dolgozunk annyit, mint annak idején. Megcsináltuk a Ministry albumot

('Psalm 69'), túl voltunk a turnén is, így azt mondtuk: Menjünk és csináljunk egy fasza kis Revco lemezt."

„A felállás állandóan változott, emberek mászkáltak közöttünk össze-vissza, jöttek be az ajtón és mentek el, csak a mag maradt ugyanaz: Al, Paul, Bill, Luc és én. De azért örültünk neki, hogy ha valakinek valami jó dolog volt a koponyájában és az passzolt valamelyik számhoz."

A Revco harmadik stúdióalbuma a *'Linger Ficken Good and other Barnyard Oddities'* 1993 végén jelent meg. A lemezről két kislemez jelent meg az egyik a *'Da Ya Think I'm Sexy?'*, a másik pedig a *'Crackin' Up'*.

„Az album csak három hónapot vett el az életünkből, ami jó idő, hozzánk képest! Paul

házában megírtuk a számokat, aztán nyomás a stúdió. Nagyon hamar megegyeztünk mindenben, úgy hiszem, hogy ennyire már régen nem élveztük a munkát."

„Egyébként a 'Da Ya Think I'm Sexy?'-t már régen elkészítettük, még a 'Beers Steers & Queers'-nél akartuk kiadni maxin. De aztán mindenféle okok, főleg más munkák miatt úgy döntöttünk, hogy félre tesszük ezt a dalt. Majd ennél az albumnál aztán előkotortuk és újra felvettük."

„A Lollapalooza turné a Ministry-vel kurva

sokat segített abban, hogy hatalmas közönséget szerezzen a Ministry-nek és a Revco-nak egyaránt. A legnagyobb dolog viszont az, hogy ezek a kölykök kezdik kinyitni a szemüket és kezdenek rájönni, hogy több minden is van a Ministry mögött. Aztán egy idő után rájönnek, hogy eddig csak szar ragadt meg a fülükben, és hogy most végre megtalálták az igazi zenét! Ezentúl nem hallgatnak majd mást csak ezt, majd lassan felfedezik a többi ilyen zenét is mint pl. a KMFDM vagy a Skinny Puppy. Istenem utálok pozitívan megszólalni valamiről, igazi cinikus vagyok!"

(Forrás: MFTEQ)

PSYCOPOMPS

A Psychopomps egy sokak által kedvelt dán zenekar melyet két tag alkot: Flemming Norre Larsen (ének) és Jesper Schmidt (zene). Hangzásuk elég kemény, amolyan Ebm-Core, szövegeik pedig nagyon durvák. Zenéjüket otthon állítják elő. Még soha nem álltak színpadon, pedig már harmadik nagylemezükkel döngölik a népet. Az új albumuk címe *„Six Six Six Nights in Hell"*, amin egy ördög vigyorgó pofája látható.

A Psychopomps az őket érő vádakkal és szemrehányásokkal nem sokat törődik. Soha nem volt céljuk, hogy könnyen eladható nevetséges kis kommerszvacakot csináljanak.

Flemming: *„A Psychopomps-ot csak saját szórakoztatásunkra kezdtük el. Jesper és én már tíz éves korunk óta ismerjük egymást, és úgy hat éve jutott eszünkbe, hogy milyen jó lenne zenét csinálni. 1989-ben vettünk egy szintetizátort és elkezdtünk kísérletezni. Még azévben sikerült felvennünk egy demo-kazettát, de csak saját magunk és a baráti körünk számára. Valahogy mégis eljutott a Slop Pail nevű kiadóhoz, akik mindenáron lemezt akartak velünk csinálni."*

1992-ben jött ki az első albumuk, melynek címe *„Assassins DK United*" avagy *„Dánia Egyesült Orvgyilkosai"* lett. Ez a lemez még hű marad az Ebm-hez, abból is a keményebb fajtához. Készült egy amolyan különkiadás is *„Assassins United DK"* címmel Amerika részére. Azt, hogy ott hogyan fogadták a Psychopomps-ot sem Larsen sem, Schmidt nem tudja:

„Ez az egyik ok, amiértott hagytuk a Slop Pail-t. Valahogy elfelejtették közölni velünk, hogy mennyi lemezünk fogyott Amerikában."

A tagok vágya – állításuk szerint – az volt, hogy egy nemzetközileg is elfogadott „alternatív rock" zenét csináljanak. Remélem ez a jelző Dániában egész mást jelent.

„Mi a saját zenénket szintetizátorokkal és computerekkel előállított alternatív rock-nak hívjuk. A Depeche Mode-on nőttünk fel, később aztán jött a Rap (?). A legnagyobb hatással a következő együttesek voltak ránk: Front 242, Skinny Puppy, Ministry."

A szövegeik elég durvák és gúnyosak, emellett pedig filozófikusak is. Például nézzük csak, mit üzen a *„The Whore in You"* (*„A kurva, mely benned lakozik"*) című szám:

„Az egész világ és azon bellül a társadalom egy nagy üzlet. A kurva itt a megvásárólhatóság szinonímájaként áll. Mindenki megvásárolható. Ha van elég pénzed, már csak tőled függ, hogy megteszel-e mindent, amit csak akarsz, vagy visszafogod magad. Elbűvölő gondolatok, nem igaz?"

A fiúk csak nem akarnak színpadra lépni, pedig élőben biztosan nagyobbat ütnének.

„Persze meg tudnánk oldani, hogy élőben játsszunk, nem ez lenne a gond. Csak még soha nem adtunk élőben, nehéz lenne elkezdeni, mert semmilyen tapasztalatunk sincs ilyen téren. Az igaz, hogy a kiadónk is nagyon örülne neki, de mi hajthatatlanok vagyunk. Addig is adunk egy csomó interjút, nem elég ?!"

Az említett két albumon kívül létezik még egy nagy lemezük a *„Pro-Death Ravers"* (1993) és két kislemezük a *„More DK"* (1992) és a *„Godshit"* (1993).

(forrás: Zillo)

ZEN PARADOX

Nem nehéz összeszámolni, hogy mennyi „híres” zenekar származik az egykori fegyenctelepről, Ausztráliából. Ilyenek, mint a The Birthday Party, Spk, Foetus, Dead Can Dance fogták magukat és elköltöztek szülőföldjükről, hogy a hideg és ellenszenves Londonban folytassák a zenélést. Hazájában csak olyanok maradtak, mint a Severed Heads és gyártják a finom, perverz popzenét. Így az ausztrál lemezkiadók kénytelenek az Inxs-féle gyenge szappansztárokat támogatni és az ilyen típusú, új „tehetségekre” összpontosítani. De azért akad egy-két kiadó, mint például a Psy Harmonics, amelyekre érdemes odafigyelni. Ugyanis ők az acid-ambient színtér két tehetséges formációját „birtokolják”; a Lumukanda-t és a Zen Paradox-ot.

A Zen Paradox-ért és különböző sarjadékaiért egy bizonyos Steven Law a felelős, aki zenei pályafutását egy Guild Of Fire nevezetű zenekarban kezdte. Amikor ez a banda szétesett, Steven – Foil néven – új együttest alapított. Spontán és kiérleti zenét játszottak, az első fellépéseik a ‘totális improvizációs káosz’ jegyében zajlottak, de aztán kész számokat is sikerült összehozniuk. Később otthagyta az együttest, mert nem értettek egyet abban, hogy végül is milyen zenét csináljon a Foil. Egyébként a zenekar ma már amolyan techno-hardcore-t játszik a régebbi értelemben (gitárokra gondolok, nem 200 Bpm-re). De Law úr nem unatkozik, ugyanis számtalan formációja az összes idejét elveszi.

„Mindig is rendívül érdekeltek az elektronikus zenék, például a Nurse With Wound, amelyik talán nem is erről a bolygóról való, vagy a Legendary Pink Dots. Ők mind nagy hatással vannak rám és soha nem unom meg hallgatni őket. Szerintem a ‘80-as évek közepétől az elektronikus zene csak visszafejlődik, a mérnökök sem álltak elő semmiféle új eszközzel, emiatt sok zenész mára visszatért az analóg szintetizátorokhoz. Amikor hallottam, hogy Detroitban bemutatták az új 500-as modellt, rendkívüli lázba jöttem és mindenáron technot akartam csinálni. Ezt a stílust akartam érvényesíteni a Foil-ban, mivel ez nem sikerült, belefogtam egy szóló projectbe, ez lett a Zen Paradox, amely 1992 elején indul.”

Ekkor csatlakozott Steven a melbourne-i Psy Harmonics-hoz melynek Ollie Olsen a vezetője. Ő 1992 óta foglalkozik új tehetségek felkutatásával, ilyen például az Aquila vagy a Voitek. Európában a Psy Harmonics felvételeit a KK Records egyik leányvállalata, a Nova Zembla terjeszti.

„A techno központja Ausztráliában egyértelműen Melbourne. Itt főleg a trance és az acid megy, míg Adelaide-ben inkább a detroiti hangzás a kedveltebb. Sydney-ben pedig az acid-jazzt meg a house-t szeretik. A különbség Európa és Ausztrália között az, hogy míg Európában a csapból is techno folyik és túltelítődik a piac, addig itt akár éhen is halhatnánk ebből a zenéből, annyira kevés van még belőle. Szerintem ez a gond a nagy üresség miatt van, hisz Ausztrália rendkívül ritkán lakott, 100 km-t is hajthatsz egyfolytában és senkivel sem találkozol. Nagyon szeretek kimenni ilyen helyekre távol az emberektől, szabadidőmben ritka rovarokra vadászok. Ezt Európában nem nagyon tehetném meg, az nagyon sűrűn lakott hely.”

Nem hiszem, hogy Steven-nek túl sok ideje lenne, ugyanis 18 hónap alatt három nagylemezt és egy single-t jelentetett meg. Legutóbbi lemeze a *„From The Shore Of A Distant Land”* a legenergikusabb az összes közül, kemény ütemekkel, de gyönyörűszép és egzotikus dallamokkal. Szó mi szó, a Zen Paradox egyre gyorsabb és „technosabb” (gondolok itt pl. a *„Darkwater Denizen”*-re).

LUMUKANDA

„Most fejeztem be a Voitek-kel egy munkát, amely electro-dub zene és majdnem teljesen improvizált. Amikor a turné befejeződik (Zen Paradox) elkezdek dolgozni az új Starseed Transmissions lemezen (Steven másik formációja), amely sokkal ritmikusabb lesz, mint az első („Metamorphic Illuminations”).”

„A Tangerine Dream is nagy hatással volt rám, bár szerintem amit 1980 óta csináltak az szar, de az első pár album az csodálatos. Ha leadnád egy klubban a „Phaedra”-t, úgy szólna, mintha két napja csinálták volna, még most is időszerű. Pillanatnyilag egyébként avantgarde és klasszikus zenét hallgatok, például Ligeti-t, Stockhausen-t, Xenakis-t vagy John Cage-t. Ezeket samplerezésre is használom, ugyanis néha egészen hihetetlen hangokat tudnak csinálni. Szeretek mást is használni, nem csak folyton az elektronikát; koncerteken szerepel egy gitáros és szeretnék egy énekest is. Hát persze nem nyavalygós pop-énekre, meg nem is amolyan egyontorzított, félelmetes, ún. „cookie monster” énekhangra gondolok. Régen nagyon szerettem a Skinny Puppy-t, de szerintem az a stílus nem vezet sehova, nincs jövője, az ilyen típusú zenék már nagyon lehangolnak.”

„Én nem aggódom az ausztráliai színtér miatt, ugyanis ez ebben a pillanatban egészségesebb, mint valaha.”

A Lumukanda – Dominic és Damien duója – két év együttlét után tűnt fel debütáló albumával, az *‘Araglin’*-nal. Az *‘Araglin’* meglepetések egész tárháza: a *‘Dance Of Thee Pink Elephants’* rendhagyó dubjától, a gyorsabb ethno számokig, mint a *‘Red, Black And Mellow’*.

Damien: *„Ha egy számot hallassz a Bladerunner-ből vett hangmintákkal, rögtön felfedezed és ugyanazt az érzést idézi fel benned, mint a film. Mi ennek pontosan az ellenkezőjét próbáljuk csinálni; a sampling technikával megragadhatsz valamit, kiemelve az eredeti kontextusból, megváltoztatva ezzel az értelmét.”*

Dominic: *„Nem szeretnénk ráerőltetni a hallgatóra azt a hangulatot, amit a számba ‘beleírtunk’, szeretnénk ha minden nyitott maradna, ugyanakkor – vagy éppen ezért – zavarba hozó.”*

Ez egy olyan álláspont, amit mindenkinek szem előtt kell tartania, ha megpróbálja megfejteni a Lumukanda kiadványait.

A Lumukanda nagy szerepet vállal az ausztrál underground színtér kibontakoztatásában; rave partykat rendeznek az őserdőkben, ez a fajta elkülönülés annak köszönhető, hogy itt nincsenek alávetve azoknak a kényszereknek, mint egyébként.

Dominic: *„Amikor ilyen elszigetelt vidéken játszol, felelősnek érzed magad a számokért. Például imádjuk az első Intermix anyagot, de a legutolsó dolog, amit az ember az őserdő közepén hallani akar, hogy ‘Szét fogjuk szakítani a lelked!’”* (Idézet az Intermix *‘s+m=y’* című

számából.)

Annak ellenére, hogy az ausztrál techno iránt megnőtt az érdeklődés, a nagyobb lemezkiadók nem mutatnak érdeklődést irántuk.

Dominic: *„Igazán gyűlöljük az egész ‘múltba tekintő’ zenei szinteret. Ami a legjobban boszszantott a tavalyi évben, az a Primal Scream lemeze: nemcsak visszafejlődés, de gyakran primitív, kidolgozatlan. Őrületes a jelenlegi helyzet – van a Doors, a Kiss és a Bjorn Again –, mintha az emberek félnének mást hallgatni, mint amit a szüleik hallgattak annak idején.”*

A Lumukanda érdekes ellenpontját adja – a hozzájuk képest keményebb – koncertpartnernek, a Zen Paradox-nak, másfajta reakciót érve ezzel el, amikor együtt lépnek fel.

Damien: *„Úgy gondolom a techno zene koncerten nem az igazi, nem igazán élő, semmi nem helyettesítheti egy ‘igazi’ együttes energiáját. Tényleg szeretnénk dobosokat a koncerteken, de ez most nem megy. Talán majd legközelebb.”*

(Forrás: mfteq)

NITZER EBB

BIG HIT

Az együttes az *Ebbhead* album (1991) óta nem hallatott magáról, pedig ők az egyik legnépszerűbb és legrégibb EBM zenekar. A totális elektronikát és a kemény hangzást elfelejtve most valami egész új és finom dologgal álltak elő. Szerintem az a lényeg az egészben, hogy nem akarták ismételni önmagukat, amit pedig a legtöbb ilyen stílusú zenekar csinál. A computerek és egyéb elektronikus felszerelések mellett most 'igazi', hagyományos hangszerekkel is dolgoznak.
DOUG MCCARTHY (az együttes énekese):
„Az Ebbhead olyan volt számunkra, mint egy kirakójáték. Az új lemez viszont egy komplett együttes összjátékát tükrözi."
A most következő riportot JÜRGEN ENGLER, a DIE KRUPPS énekese készítette DOUG MCCARTHY-val.

JE: Mit szólsz ahhoz, hogy találkoztunk és hogy éppen én csinálok veled interjút?
DMC: Szerintem jópofa dolog. Mulatságosnak találom, amikor az elektronikus zene három nagy generációjáról beszélgetünk. Te mint az első, mi mint a második, és azután az újak.

Mik voltak rátok hatással a kezdetekkor és mik most?
- Az elején a THE BIRTHDAY PARTY, a DIE KRUPPS, a DAF és a MALARIA befolyásolta leginkább a zenénket. Még mostanában is szoktam ezeket hallgatni, de már nincsenek rám nagy hatással. Mostanában leggyakrabban IGGY POP-ot és NICK CAVE-et hallgatok. A hangzásunk megváltozásának nem ezek a fő okai, hanem az, hogy próbálkozni akartunk valami újjal: megtanulni játszani a hangszereken és megpróbálni egy saját indentitást (azonosulás) kialakítani.

Úgy gondolod, hogy régebben nem volt saját indentitásotok?
- De volt, csak amikor az *Ebbhead*-et csináltuk, világossá vált, hogy nem tudjuk ezt tovább folytatni. Naphosszat a stúdióban ültünk egy-egy 'termékeny' pillanatra várva, az idő meg csak telt, eredmény meg semmi. Az új lemeznél nem az volt a lényeg, hogy több gitárt szerettünk volna használni, csak éppen nem akartunk ugyanúgy szólni, mint eddig. Teljesen idegesek lettünk már a puszta gondolattól is, hogy ugyanolyan zenét csináljunk, mint négy évvel ezelőtt.

Emlékszem, amikor legutóbb 1990-ben a frankfurti Techno-Clubban találkoztunk, azt mondtad, hogy teljesen be vagy indulva a Guns 'n Roses-ért. Azóta hogy állsz az effajta muzsikákkal?
- Már nem bírom az ilyen rockbandákat, számomra ezek már nem is léteznek. Sokkal inkább a régi '70-es évekbeli kísérletező zenéket kedvelem. Amilyen kép volt rólunk az emberekben, jó volt kiállni és azt mondani valakinek, hogy: Te én most tisztára odavagyok a G'NR-ért. Ettől persze mindenki fejre állt. Van egy két zenekar mint pl. a TOOL, amit szeretek, de szerintem a legtöbb rockbandának ugyanaz a baja mint a technobandáknak, elfoglaltak valamilyen helyet és onnan nem mernek továbblépni.

Igen, ezt én is így látom. Hová 'teszed' most a NITZER EBB-et? Régen EBM bandának neveztek titeket.
- Hát ez nehéz kérdés, mert sajnos elég sok embernek már kész véleménye van rólunk, holott még a zenénket nem is hallották. Szerintem emiatt az erős változás miatt sem a technos kölykök, sem a rockközönség nem akar majd hallgatni minket. Itt főleg Németországra gondolok. Az utóbbi években Detroit-ban éltem a feleségemmel és ott mi 'alternatív' címkét kaptunk. Ez a címke pedig szintén érvényes a PEARL JAM-re, az ERASURE-re vagy a DIE KRUPPS-ra. Ez számomra tökéletesen elfogadható. Európában inkább a szemellenzős gondolkodás a divat. Mindig tudnod kell a szabályokat. Aki felrúgja azokat, azt egyből bolondnak nézik.

Megkérdezhetem, hogy hány éves vagy?
- 29 leszek az idén.
Akarsz még valamit az EBM-es múltaddal kezdeni?
- Mi mindig is azt csináltuk amit szerettünk, hogy ennek Európában ilyen sikere volt az nagyon jó, de ettől függetlenül nekünk soha nem ez volt a célunk. Szerintem sokan azt gondolták, hogy most nagy divat az EBM és ezért csinál ez az együttes is ilyen zenét. De ez csak véletlen volt. A zene, amit csináltunk, csak a saját egoizmusunkból fakadt, csakis önmagunknak szólt, és nem törekedtünk arra, hogy igazodjon az elvárásokhoz. Persze aztán jól jött, hogy ezt olyan sokan megvették. Érdekes, hogy most úgy érzem magam, mint a kezdetek kezdetén. Van egy új dobosunk is, úgyhogy négyen lettünk és most egy egészen új dologba kezdtünk bele. Én is gitározok egy kicsit az éneklésen kívül, BON pedig basszust játszik. Velük mindig úgy érzem magam, mintha fiatalabb lennék kb. 10-15 évvel! Marha jó megint valami értelmes dolgot csinálni. Korábban csak abban a Sex-&-Drugs-&-Rock 'n' Roll féle szarságban ültünk, de hál' istennek kikecmeregtünk belőle. Két éve nyugodtabban élek.

Mit gondolsz, vannak most rajongóitok?
- Szerintem Németországban még várnunk kell rájuk.

Hogyan fogjátok a régi számaitokat az új hangszerekkel előadni a koncerteken?
- Mielőtt idejöttünk volna, BON lakóhelyén, Chicago-ban próbáltunk. Meghallgattuk a régi lemezeinket és kigondoltuk, hogy melyeket játsszuk majd el a koncerteken. Egy új 'valódi' bandával elég nehéz a régi dolgokat eljátszani. Ahogy mondtam, klasszikus rock felszerelésünk van : gitárok, dobok. Képzeld csak el a *That Total Age* vagy a *Belief* számait ilyen hangszerekkel! Éppen ezért ugyanúgy fogjuk adni őket, ahogy eredetileg, nehogy valaki azt higgye, hogy szégyeljük a múltunkat.

Hogyan készült el az új lemez, a *Big Hit*?
- Nagyon hosszú folyamat volt. Tudtuk, hogy gitárokkal akarunk próbálkozni, ez oké volt. A szövegekkel kapcsolatban sokkal személyesebbek szerettünk volna lenni, merész kijelentések sötét ötletek helyett inkább az életünkről és a látásmódunkról akartunk szólni. Például a *Cherry Blossom* című dal, mely még az öbölháború idején készült, arról szól, hogy semmi nem változtatható meg politikával. Csakis a pénz és ebben az esetben az olaj mozgatta az egészet.

Gyakran kezded a munkát egy szám elkészítésénél a szöveg megírásával?
- Néha igen, de mióta gitározni tanulok, egyre egyszerűbbé válik a hangszerrel kezdeni és komponálni. Még Londonban kezdtük el írogatni a számokat, de a régi dobosunk (JULIAN BEESTON), mindenáron gitározni akart, ezért aztán kihajítottuk. Később átmentünk egy chicagoi stúdióba, de ott meg egy halom problémánk lett és ráadásul minden rettenetesen szólt. Egy rövid ideig a PIXIES volt dobosa játszott velünk, de vele sem voltunk megelégedve. Akkor azt hittük, képtelenség, hogy megtaláljuk azt az embert aki megérti, hogy mi mit is akarunk. Egy fél év múlva sikerült összehoznunk pár demo-t. Ekkor átköltöztünk Los Angeles-be, ahol ránk talált a nagyszerű producer: FLOOD. Ettől kezdve ment minden mint a karikacsapás. Hamarosan bemutatta az új dobosunkat, akivel aztán minden nap próbáltunk és így hamar összeszoktunk. A lemez befejező munkálatait már Londonban végeztük még tavaly márciusban.
Miért vettétek nyugodtabbra a figurát, ahelyett, hogy valami kemény rockzenét csináltatok volna?
- Pontosan azért mert mindenki az utóbbit várta

NITZER EBB

tőlünk! Egyébként más nézeteink vannak arról, hogy mi a rock, mint az embereknek általában.

Érdekelnek téged az üzleti eredmények, a siker?
- A sikerről az utóbbi album óta eléggé megváltozott a véleményem. Akkoriban hírnevet és pénzt akartunk, mert ezekkel a birtokunkban azt tehettünk volna, amit csak akarunk. De amiatt, hogy ilyen sokáig nem zenéltünk, tisztában lettem vele, hogy nincs szükségem a zenekarra ahhoz, hogy sikeresnek mondhassam magam. Most sikeresnek érzem magam, örülök neki, hogy már tizenhárom éve foglalkozom zenéléssel és még mindig van hozzá kedvem.

Mi a véleményed a jelenlegi brit zenékről?
- Elég sokáig távol voltam Angliától, de szerintem miden elég rövidéletű, divatok jönnek-mennek. Például nézzük az OASIS-t vagy a SUEDE-t; ma itt vannak, holnap sehol.

Látsz valami összefüggést az EBM hanyatlása és aközött, hogy ti is leléptetek erről a színről?
- Mondtam már, hogy az az egész csak véletlen, hogy mi is EBM-et csináltunk. Amikor úgy döntöttünk, hogy szakítunk a régi stílusunkal, tisztában voltunk vele, hogy a rajongóink ezáltal velünk fognak szakítani. De csakis folyamatos változással maradhatsz igazi zenész!

Itt most a *Big Hit*-re célzol?
- Igen, de ettől függetlenül lehet még ebből nagy siker. A cím persze csak vicc, hisz oly sokáig tartott, míg újra feltűntünk a láthatáron.

Mennyi idő fog eltelni a következő lemezetek ig?
- Amikor a *Big Hit*-el végeztünk egyszerűen már nem bírtam BON-al egy helyen lenni. Korábban gyakran együtt ittunk és azt meséltük egymásnak, hogy milyen jók voltunk régen. De amióta nem iszom, eléggé megváltoztak a dolgok. Idővel újra 'rátaláltunk' egymásra és most újra zenét akarunk csinálni. Ezért nem hiszem, hogy sokáig tartana, míg egy újabb lemezt összehoznánk.

(ZILLO)

LIQUID LIMBS

Végre!!! Megjelent az első magyar, európai színvonalú techno-acid zene CD-n! Kapható minden lemezboltban! Bárki atom egyszerűen hozzájuthat! Megéri megvenni, hiszen nem is drága, magyar és jobb, mint bármely német vagy akármilyen más hülye kis techno zene.
A kiszerelés jó lett, szerintem egyszerűen, de ötletesen sikerült megcsinálniuk. Ami szól, az pedig tipikus LIQUID, amolyan könnyed acid, persze azért komolyabb és figyelemfelkeltőbb mint az előző kazijuk a '*Hydro-Gixer*'. Bár itt is vannak vicces számok, mint például az '*Ez a zene túl bonyolult*' című, amelynek az első fele tényleg nem túl változatos, a második fele viszont annál inkább. Ilyen vicces dolog még a '*Gotham City*' is. Van rajta két db. '*Living In The House*', az egyik az *trans mix*, aminek az elején hallatszik is ez a dolog, de nem túl veszélyes. A '*Wicked*' című szám egy kicsit durvább, gitárbetétekkel, erősebb ütemekkel. A '*Flying Carpet*'-ben pedig egy-két jungle-os dolog is található. Hál' istennek az egész CD-n hallatszik, hogy a LIQUID LIMBS alkotta, igazán büszkék lehetünk, hisz üti a legtöbb ilyen típusú nyugati bandát!
A következőket BATTA RÓBERT, a LIQUID egyik tagja írta, így nem látom értelmét, hogy én mondjam el helyette, inkább idézem őt szó szerint:
„Az új albumon szereplő dalok több hónap 'keserves' munkájának gyümölcsei. A számok keverése és rögzítése viszont csak 10 napot vett igénybe. Sajnos a betervezett dalok közül egyet ('Te haver, figyelj!' – remix) törölnünk kellett a listáról, ugyanis HOFI GÉZA nem engedélyezte a hangja felhasználását. Így fel kellett vennünk még egy számot az albumra ('Living In The House' – trans mix). Emiatt és más okokból is elég sokat késett az album megjelenése. A 'Transparent hole'-on szereplő számok 'kicsit' komolyabbak, mint az előző kazi anyaga, de én úgy érzem, ez egyenesen arányos a LIQUID LIMBS zenei és technikai fejlődésével. Azért ez nem jelenti azt, hogy poén-mentesek lettünk. Célunk a zenével? ...igényes tánczene kortól, nemtől függetlenül mindenkinek. De ez inkább egy stílus meghatározás volt.
Tervek:
Június 18. PRODIGY, Pecsa, szabadtér, előzenekar: Mi! Hamarosan megjelenik egy válogatás a HMK music gondozásában. A LIQUID LIMBS két új számmal szerepel ezen a lemezen (a 'House your body' és a 'For You' című számokkal). Nyáron remélem a Balaton körül fogunk pörögni, kisebb-nagyobb HOUSE és ACID PARTY-kon. És ősszel, ha minden igaz, új LIQUID LIMBS album!
'Hatásos zenekarok': J.M.JARRE és korabeli barátai, ART OF NOISE, LFO, WESTBAM, LSG, LOOP GURU, PLASTIKMAN, DANCE 2 TRANCE, JAYDEE, JAM AND SPOON... stb.
Ja! Sajnos már csak ketten vagyunk a zenekarban, a BUDAI GABI meg én ..., ez van."

(köszönet: BATTA RÓBERT)

